

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Editura Universul Școlii

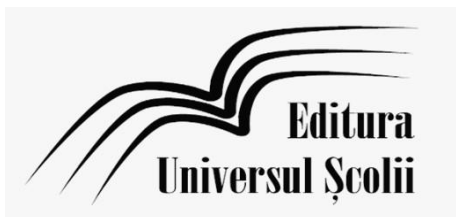
„Educația este un al doilea soare pentru cei care o posedă.” (Heraclit din Efes)

LAUDĂ SEMINTELOR, CELOR DE FAȚĂ ȘI-N VECI TUTUROR!

PUBLICAȚIE ANUALĂ CU LUCRĂRILE
CONCURSULUI
„Laudă semințelor, celor de față și-n veci tuturor”
ISSN 2668-0076, ISSN-L 2668-0076

Alba Iulia
2023

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII
a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA
Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009
Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101
Web: www.ccdab.ro,
E-mail: office@ccdab.ro
concursblaga@ccdab.ro

Director C.C.D. Alba:
Prof. Dărămuș Eugenia Marcela
Redactor: prof. Popa Ramona Claudia
Colaboratori: prof. Crișan Monica
prof. Nandrea Maria
prof. Oros Ligia Elena
Bibliotecar: Cutean Irina
Secretar: Ota Silvia/ Onețiu Diana
Contabil: Bărdăhan Ioana
Tehnoredactare: ajutor analist programator,
Popa Ioan

©Autorii, materialelor publicate, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

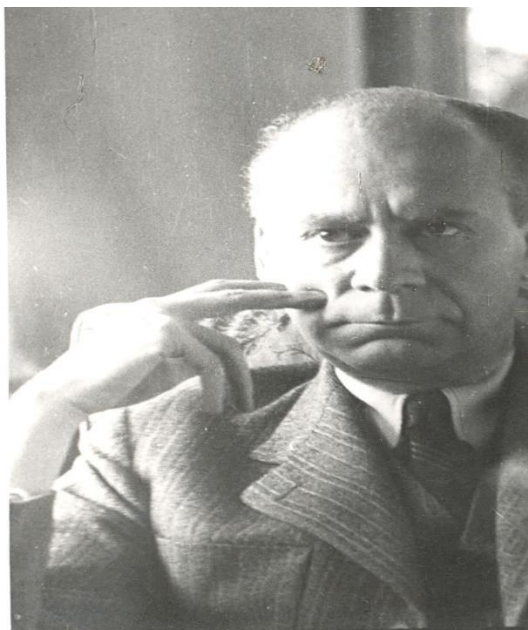
SUMAR	pag.
I. ESEU, CRITICĂ ȘI ISTORIE LITERARĂ	
Lucian Blaga în publicațiile de la Blaj- „Mume puternice să nască viitorul”, prof. Țălnar Delia, Școala Gimnazială Specială Aiud	8
Lucian Blaga ”Noua religiozitate” a secolului XX- ”Drumul tău nu e-n afară/căile-s în tine însuși”, prof. Chelaru Silvia Ofelia , Centrul Județean de Excelență Vrancea	10
Biografia și creațiile lui Lucian Blaga, Elevă, Foldvari-Lipovan Adriana Cristina, Liceul” „Corneliu Medrea” Zlatna, jud. Alba, prof. coordonator, Rof Elena	16
Satul- matrice a spiritualității , elevă, Miclea Roberta , Colegiul Național ”Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia , prof. coordonator, Marinceș Mihaela	20
II. INFORMARE – DOCUMENTARE	
„Omul cât trăiește învață”- „Cine crede-n zbor, e stăpân peste zare ”- elevă, Ferencz Edina, Liceul Tehnologic „Joannes Kajoni”, Miercurea-Ciuc, prof. coordonator, Kedves Erika, Kovacs Edith, bibliotecar	24
”O viață întreagă, visând, am scris despre oameni” – elevă David Adelina Iuliana, Liceul ”Horea, Cloșca și Crișan”Abrud, prof. coordonator Bendea Mariana Sidonia	29
III. ARTE PLASTICE	
Motto: „Cântec în doi ”, elevă, Avram Mihaela, Liceul cu program sportiv Alba Iulia, jud. Alba, prof. coordonator, Mihălțan Maria	40
Motto: „Cenușa visărilor”, elevă, Vintilă Ana, Colegiul Național ”I.M. Clain” Blaj, jud. Alba, prof. coordonator, Seicean Daiana	41
Motto: „Cine crede-n zbor e stăpân peste zare”, elevă, Rusu Ana Maria, Centrul Județean de Excelență Vrancea/Colegiul Național ”Al.I.Cuza” Focșani, prof. coordonator: Chelaru Silvia Ofelia	42
Motto: „Ne exprimăm mai ușor prin artă decât prin cuvinte”, elevă, Cîmpean Bianca Antonia , Liceul „Corneliu Medrea” Zlatna, jud. Alba, prof. coordonator, Rusan Mirela	43
Motto: „Întotdeauna spun ceea ce simt și cred”, elevă, Sacota Ștefania, Liceul Teoretic Teiuș, jud. Alba, prof. coordonator,: Oltean Corina	44
Motto: „Primăvara din jur nu mai contează, atât timp în sufletul meu e toamnă.” (Lucian Blaga)”, elevă, Beleiu Denisa, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, jud. Alba, prof. coordonator, Marinceș Marinela Adriana	45
Motto: „Unde ești astăzi, nu știi”,elevă, Giurca Eliza Celeste, Școala Gimnazială ”Ion Agârbiceanu”Alba Iulia , jud Alba, prof. coordonator, Popa Ramona Claudia	46
Motto: „Unde ești astăzi, nu știi”,elevă, Maia Mihu, Școala Gimnazială ”Ion Agârbiceanu”Alba Iulia , jud Alba, prof. coordonator, Popa Ramona Claudia	47

Motto: „Limpede nu vezi decât cu inima, ochii nu pot să pătrundă în miezul lucrurilor”, elevă, Lupo Sânziana Maria , Palatul Copiilor Alba Iulia, jud. Alba, prof. coordonator, Kusztos Noemi Amalia	48
Motto: „Omul are nevoie de un singur vis pentru a suporta realitatea”, elevă, Stolojan Alexandra , Palatul Copiilor Alba, jud. Alba, prof. coordonator, Kusztos Noemi Amalia	49
Motto: „Secretul geniului este transferul copilăriei în maturitate”, elevă: Anghel Mara Alina , Palatul Copiilor Alba, profesor, Kusztos Noemi Amalia	50
IV. CREAȚIE LITERARĂ	
Motto: „Unii sunt naivi tocmai prin faptul că iau toate lucrurile în serios/ Eu nu ucid știința/Eu, tu și-o chitară”, elevă, Doncu Ștefania-Valentina-Alexandra , Liceul ”Corneliu Medrea” Zlatna, jud. Alba, prof. coordonator, Rof Elena	52
Motto: „Versuri/ Între noi, Cerul și stelele”, elevă, Puia Sorina Teodora Liceul Tehnologic Ocna Mureș, jud. Alba , prof. coordonator, Bugan Luminița Mihaela	53
Motto: „Magia sărbătorilor va dăinui mereu/ De Paști/De Crăciun/Sărbători binecuvântate”, elevă, Beleiu Oana Marisa , Școala Gimnazială ” Dr. Ghe. Beleii” Poiana Vadului, jud. Alba, prof. coordonator, Briciu Olguța	54
Motto: „Mama este ființa cea mai dragă care ne iubește necondiționat”, profesor Briciu Olguța , Școala Gimnazială ” Dr. Ghe. Beleii” Poiana Vadului, jud. Alba	55
Motto: „Toți trecem prin viață, dar puțini sunt unici”, elevă, profesor: Stancu Tania Mihaela , Școala Gimnazială Nr. 39, București, Sector 2	56
Motto „Visul unei umbre și umbra unui vis”, elevă Ștefan Alexandra , Colegiul Național „Al. I. Cuza”/ Centrul Județean de Excelență” Vrancea, jud. Focșani, profesor coordonator: Chelariu Silvia Ofelia	57
V. TRADUCERE LIMBA ENGLEZĂ, LIMBA FRANCEZĂ, LIMBA GERMANĂ, LIMBA MAGHIARĂ	
Motto: „The source of Darkness/Three faces” Elevă: Moșneag Oana- Catinca, Colegiul Național ”I.M.Clain” Blaj, județul Alba Prof. coordonator: Seicean Daiana Maria Traducere Limba Engleză	59
Motto: „Poetul. Un donator de sânge la spitalul cuvintelor.” (Lucian Blaga) Elevă: Biro Mara-Maria, Colegiul Național “Titu Maiorescu” Aiud, Prof. coordonator: Hamorszki Andreea Traducere Limba Engleză	61
Motto: „The source of the night, What the unicorn hears/„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume” Elevă, Man Maria Elena , Liceul Teoretic Teiuș, jud. Alba Prof. coordonator, Oltean Corina	63

Motto: Eu cu lumina mea sporesc a lumii taină./ Eva/ Din părul tău” Elevă: Ungureanu Sara, Colegiul Național „Ion Minulescu” Slatina, județul Olt Prof. coordonator: Ungureanu Sonia- Florina Traducere Limba Engleză	64
Motto: „Viața mea a fost tot ce vrei, câteodată fiara, câteodată floare, câteodată clopot - ce se certa cu cerul/ Lacrimile/ Noi și pământul ” Profesor: Ungureanu Sonia Florina, Colegiul Național ”Ion Minulescu” Slatina, jud. Olt Traducere Limba Engleză	65
Motto: „I took a deep breath and listened to the old brag of my heart. I am, I am, I am.” (Sylvia Plath) Profesor: Vodă-Bartha Timea, Colegiul Național „Mihai Eminescu” Toplița, jud. Harghita Traducere Limba Engleză	67
Motto: „Stările sufletești care par a nu avea nici un motiv, au motivele cele mai adânci.” Lucian Blaga-/ Scoica” – „Le coquillage” , „Dați-mi un trup, voi munților” – „Donnez-moi un corps, vous, les montagnes” Elevă: Vințan Antonia-Ioana, Liceul Corneliu Medrea Zlatna, Profesor îndrumător: Rof Elena Traducere Limba Franceză	71
Motto: ”Cărțile sunt unelte de trăit, instrumente existențiale” Elevă: Cioara Daria Maria, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra Prof. coordonator: Petrovan Elena Anamaria Traducere Limba Franceză	72
Motto: “Minte sănătoasă, în corp sănătos” Elevă: Cioara Georgiana, Liceul cu program sportiv Alba Iulia Prof. coordonator: Mihălțan Maria Traducere Limba Franceză	73
Motto: „Dumnezeu e necesar de aceea trebuie să existe.”(Dostoievski- „Demonii”) Profesor: Petrovan Elena Anamaria, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra Traducere Limba Franceză	74
Motto: „Către cititori/ Oglinda din adânc” Eleva: Damian Tania, Colegiul Național Militar”Mihai Viteazu” Alba Iulia / Centrul Județean de Excelență Alba Iulia Profesor: Damian Elena Traducere Limba Germană	76
Motto: „Dăinuie un suflet în adieri, fără azi, fără ieri/ Ghimpul/ Somn” Elevă: Laszrd Beata- Emeșe, Liceul Tehnologic ” Joannes Kajoni” Miercurea –Ciuc, jud. Harghita Prof. coordonator: Kiss Csilla Traducere Limba Maghiară	77

*Lucrările
premiat în cadrul
concursului
„Laudă
semințelor, celor
de față și-n veci
tuturor!”*

SECȚIUNEA

ESEU, CRITICĂ ȘI ISTORIE LITERARĂ

elevi și profesori

Motto: „Mume puternice să nască viitorul!”

Lucian Blaga

Lucian Blaga în publicațiile de la Blaj

prof. Țălnar Delia, Școala Gimnazială Specială Aiud

Apărută la Blaj în 1891 ca o „foaie bisericească-politică”, *Unirea* s-a făcut repede cunoscută ca o gazetă ce aducea în atenția publicului îndeosebi probleme teologice și politice, ba chiar s-a transformat în 1918 în ziarul de propagandă al Consiliului Național Român din Blaj. Cu toate acestea, ziarul a inserat, încă din primul număr, și articole științifice (economice, medicale etc) dar și literare, pentru a acoperi o gamă cât mai largă din interesele cititorilor săi. Redactorii, de-a lungul timpului, au fost atenți la toate manifestările literare din spațiul românesc (și nu numai), indiferent dacă făceau parte din genul liric, epic sau dramatic.

În coloanele gazetei au apărut lucrări ale unor autori deja consacrați (George Coșbuc, Vasile Alecsandri, Octavian Goga etc) precum și lucrări ale unora dintre cei aflați la începutul carierei.

Printre cei din ultima categorie s-a aflat și Lucian Blaga. În 20 aprilie 1919 i-a apărut întâiul volum de versuri, *Poezele luminii*, la Biroul de imprimare *Cosânzeana* din Sibiu. Poeziile fuseseră mai întâi tipărite în *Glasul Bucovinei*, la Cernăuți. În numărul din 3/16 ianuarie, Sextil Pușcariu prezentase manuscrisul în articolul elogios *Un poet: Lucian Blaga*.

Redactorul *Unirii*, Ovidiu Hulea, el însuși poet, a preluat poezia *Gorunul*, apărută în numărul din 29 ianuarie 1919, recunoscând astfel valoarea deosebită a versurilor blagiene. Câteva luni mai târziu, în 18 aprilie, *Unirea* a republicat poemul *Legenda*.

Numele lui Lucian Blaga va mai apărea în paginile gazetei blăjene, chiar dacă într-o scurtă notiță. În 23 septembrie, era semnalată în rubrica *Bibliografie* apariția unui nou număr al revistei *Luceafărul*, în paginile căreia se regăsea și poezia *Pe ruina unui templu*.

Dar *Unirea* nu a fost singura publicație din Blaj care să oglindească opera lui Lucian Blaga.

În 1934 apărea în orașul de la confluența Târnavelor o nouă revistă de cultură, intitulată *Blajul*, ai căror redactori o vedeau ca o tribună care să scoată la lumină „nestemate vechi de prin biblioteci și arhive”, dar și propriile lor gânduri.

Astfel, numărul din noiembrie 1935 prezintă o cronică semnată de Virgil Fulicea- *Lucian Blaga: Avram Iancu (Pe marginea turneului Calboreanu)*. Semnatarul, celebrul sculptor de mai târziu, fusese o perioadă profesor la Liceul *Sfântul Vasile cel Mare* din Blaj și a scris mai multe articole în publicațiile apărute în localitate. Nu a fost revoluționar doar în artă. Multe dintre articolele sale sunt incisive, netemându-se să-și expună ideile, oricât de deranjante.

Piesa *Avram Iancu* a lui Blaga, prezentată la Blaj de trupa Teatrului Național din București, aflată în turneu prin Ardeal, a fost așteptată, ca de obicei în localitate, cu o sală „arhiplină”.

Cronica însă, în ansamblu, nu e favorabilă jocului actorilor. Despre Calboreanu, Virgil Fulicea menționează că nu a făcut decât „să promită în orice moment”, iar despre restul actorilor că „e greu de spus ceva”. În ce privește piesa în sine, cronica menționează plusuri și minusuri. Părerea clară a autorului e că „dramele d-lui Lucian Blaga trebuiesc citite și nu văzute. Citite cu opriri la fiecare frază sau replică”, pentru a avea timp de meditație. Fulicea continuă apoi: „Mitul păsării măiestre e motivul care dă profunzimi nebănuite. E un motiv din acelea cu care dl. L. B. foarte des încearcă luciul unor credințe, așezat pe apele sufletului din vremi ancestrale, în grele comori sufletești”.

Autorul revine apoi la părerea că opera lui Blaga e destinată cititului, nu jocului de scenă: „Piesa *citită* (sublinierea mea) e mai răscolitoare, te învăluie incomparabil mai mult în acel val de trepidațiuni sufletești, te stăpânește mai mult”. Ocazie cu care și mărturisește că a citit piesa, de cel puțin două ori, deducem noi („când am citit-o prima dată”...).

Se pare că, din întreaga piesă, tabloul al II-lea a plăcut cel mai mult criticului. „Într-o splendidă tiradă, pe tot atât de dificilă, Dl. Calboreanu te duce cu decade în trecut, fără a uita că

trăiești aceleași timpuri cu d-sa, cu dl. Lucian Blaga, că într-adevăr sunt timpuri care survin nu numai în 1848, când acele douăzeci și patru de ore îți impun să fi bărbat. Ca spectator simți năvala sângelei și furnicarea de zile mari, ca în fața unui diabolic răzvrătitor”. Autorul cronicii se pare că știa și el, ca și Blaga, cuvintele Iancului: „În vremuri ca aceste, tinerii se fac bărbați în douăzeci și patru de ore”. Ba mai mult, Fulicea opinează că Lucian Blaga reușește performanța de a se identifica cu personajul: „scena aceasta plină de un dinamism răscolitor de revolte se pare e mai aproape de structura sufletească a d-sale (Calboreanu n.n.), dar și a d-lui L. B. care aici, ca și în alte părți, s-a identificat cu Iancu, grefând pe motivul trecutului, probleme ale actualității, care desigur că îl preocupă”.

Virgil Fulicea nu uită să evidențieze meritele piesei, regretând însă că jocul actorilor nu a fost la înălțime. Notează astfel că finalul a fost „*greu de prea mult suflet* (sublinierea îmi aparține), acesta e de un efect magistral. Dialogul acompaniat de numeroasele încercări ale nebuniei, e purtat *cum nu se putea mai măiestrit* (s.m.) pe brazda unor credințe autohtone. La ce nivel s-ar fi putut ridica acest tablou, cu un Iancu interpretat mai cald, mai convingător, mai puțin absent decât Calboreanu”!

BIBLIOGRAFIE:

1. RUSSU, Sorin Valer, *Biserică, istorie și cultură în ziarul Unirea de la Blaj*, Cluj- Napoca, Editura Mega, 2014;
2. RUSSU, Sorin Valer, *Unirea de la 1918 reflectată în paginile ziarului Unirea de la Blaj*, Cluj- Napoca, Editura Mega, 2015, p. 25;
3. FULICEA, Virgil, *Lucian Blaga: Avram Iancu (Pe marginea turneului Calboreanu) în Blajul, anul II, nr. 11-12, nov.-dec., 1935, p. 540* (online <https://documente.bcuculuj.ro/periodice.html>);
4. BLAGA, Lucian, *Gorunul*, în *Unirea*, anul XXIX, 29 ianuarie 1919, Nr.19, p. 3 (online <https://documente.bcuculuj.ro/periodice.html>).

Motto: "Drumul tău nu e-n afară/ căile-s în tine însuți" (L. Blaga, *Suflete, prund de păcate*)

Lucian Blaga. "Noua religiozitate" a secolului XX

prof. **Chelaru Silvia Ofelia** , Centrul Județean de Excelență Vrancea

În filosofia occidentală a începutului de secol al XX-lea se petrece un fenomen simptomatic pentru mai multe din orientările și tendințele ei: anunțarea, pe cât de zgomotoasă, pe atât de amară, a unei concluzii filosofice care izbea prin insolitul și gravitatea ei – "moartea omului". Vocile care se modulau sub bagheta acestei teme răscolitoare și care opuneau un "mare refuz" idealului umanist propriu de secole filosofiei, veneau din direcții felurite. Ecouri ale ontologiei heideggeriene actualizau ideea existenței neautentice a omului, balansarea lui pe liniile nevralgice ale spaimei, grijii, fricii, aruncarea lui în lumea anonimă a "celorlalți", în care izbăvirea vine doar prin conștientizarea drumului spre moarte, ca drum de recâștigare a autenticității, Kierkegaard și Nietzsche erau redescoperiți mereu, cu o râvnă suspectă, drept corifei; primul pentru că, încă din secolul al XIX-lea, a pus condiției umane în societatea burgheză diagnosticul unei boli a cugetului și a perspectivei – "boala-spre-moarte", această "autodistrugere neputincioasă", suspendare contradictorie a ființei: "a muri etern, fără a putea muri"; celălalt pentru că, proclamând inconformist și rebel "moartea lui Dumnezeu", a subminat transcendentul, dar a sugerat ideea relativității și pierderii oricăror repere axiologice și existențiale demne de încrederea omului. Influenței lui Nietzsche i s-a adăugat, destul de curând, aceea a lui Bergson: filosoful francez socotea că o cunoaștere empirică este nesatisfăcătoare și, în consecință, căuta sursa cunoașterii în *intuiție*; dincolo de contextele observabile ale realității, el descoperă o realitate mai profundă, o vitalitate creatoare (*elanul vital*). Artiștii germani au luat contact cu ideile lui Bergson prin intermediul lui Wilhelm Dilthey, care descoperă că esența poeziei rezidă în ceva mai profund decât reflectarea lumii externe prin literatură, și anume în *experiență*.

"Motivație spirituală", "realitate și viziune", "aparență și esență", "fața ascunsă a lucrurilor", "sentimentul spaimei profunde": nu este greu să deslușim în aceste formule glasul acelor curente filosofice apărute în cea mai mare parte în primii ani ai secolului al XX-lea și având să constituie în curând principala orientare a gândirii idealiste moderne. Expresiile "neoromantism" sau "romantism al primei jumătăți al secolului al XX-lea" nu sunt doar metafore: nu numai pentru că exponenții diverselor grupări se îndreptau spre sursele filosofice romantice, ci și pentru că, definind emoțiile ca fiind într-o măsură irațională și neclare, exprimau o "viziune a lumii" similară aceleia a perioadei romantice, procedând la (sau, cel puțin, vizând) disoluția sistemului tradițional al gândirii filosofice de la mijlocul secolului al XIX-lea.

Raporturile gândirii filosofice de la începutul secolului al XX-lea cu arta contemporană ei sunt, fără îndoială, reale. Dar nimeni nu poate reduce sensurile tradiției unei mișcări artistice la tendința ilustrării în imagini a unor adevăruri filosofice. Cu atât mai mult cu cât realitatea concretă a deschis drumul, deopotrivă în filosofie și în artă, "ideii creatoare", și obiectul a fost împins în urmă de activitatea subiectului. Nu legile celui dintâi, ci activitatea celui de-al doilea a fost decisivă pentru recunoașterea adevăratei naturi a lumii și luminarea trăsăturilor esențiale, mai curând decât reproducerea obiectului a devenit adevăratul scop al artei. Artiștii asociau, în chip firesc, concluziile desprinse din lectura textelor filosofice propriile idei, conturate de-a lungul unui proces complex de însușire a datelor lumii reale, și răspunsul la întrebările puse tradiției artistice europene și celei din alte zone ale culturii universale.

Cu toate ezitățile, confuziile de valori, erori ale gustului, este neîndoielnic că semnele înnoirii se deslușeau la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. Mobilitatea intelectualilor europeni, neliniștea celor care, în căutarea unor noi orizonturi, cutreierau țările continentului, înlesnea o comunicare a ideilor de o intensitate necunoscută până atunci. În jurul lui 1900, se vorbea tot mai insistent de "valori internaționale" și operele filosofilor, ale poezilor, ale

dramaturgilor erau traduse și publicate, de multe ori, în tiraje mai mari decât în propria lor țară. Totul se așază treptat sub semnul expresionismului, curent nu foarte clar definit, fenomen artistic modern care oferă imaginea exterioară a unei tensiuni lăuntrice, a unei mari necesități interioare. Sau, după cum considera Mihai Ralea: "Expresionismul nu corespunde la nimic precis. El nu e o formulă ori o doctrină de artă, cum e simbolismul, romantismul ori impresionismul în pictură. El e, mai degrabă, o stare de spirit. Starea de spirit penibilă a epocilor de tranziție, în care dezgustul de tradiție e înfăptuit fără să-și fi aflat încă procedeele nouă care trebuie s-o înlocuiască. În aceste condiții, expresionism e tot ce nu e tradițional, e tot ce nu corespunde vechilor manifestări de artă. El se potrivește la tot ce e îndrăzneț, exotic, insolit, nepermis. Expresionismul e gazdă ospitalieră a tot ce nu e ceva ce a mai fost. Iată formula negativă la care se poate ajunge. Și poate e încă cea mai pozitivă."¹

În principiile sale fundamentale, expresionismul nu aduce ceva complet nou. Cu un secol și ceva înainte așa începuse și romantismul, îndeosebi cel german și îndeosebi sub forma sa preromantică numită *Sturm und Drang* ("furtună și avânt"). Iar acum, după ce spiritualitatea europeană se complăcuse în abordarea realității empirice, se simte aceeași nevoie de descătușare. Năzuința va fi aceeași, însă exprimată în forme și năzuințe noi.

O disperare surdă caracterizează concluziile tinerilor care încercau să înțeleagă lumea aceasta absurdă întemeiată pe regulile ascultării pioase a celor mai puternici. Literatura "reflectă mai ales febra și nerăbdarea căutării unor modalități noi, mai potrivite cu acest început al epocii moderne, căci progresul tehnic, industrializarea, organizarea luptei revoluționare a muncitorilor și impunerea spiritului de colectivitate marchează începutul epocii moderne a societății, a gândirii și a culturii umane."²

În creația multor poeți ai acestei generații se cuprinde o lume bântuită de spaime, viziuni de coșmar se iscă amenințătoare, de pretutindeni, privirea descoperă infernul orașului din umbrele căruia pândesc, monstruoase, viciile, ca în arta torturată a lui Blake sau a lui Piranesi. O generație ale cărei idealuri erau retezate de o lume indiferentă, animată numai de ceea ce Trakl numea "râsul aurului", o generație pierdută între nenumăratele tabu-uri impuse de prejudecățile sociale nu "recurgea" la negativism, ci contestă totul, pentru că detestă tot ce i se oferea de o societate a conformismului, a obedienței, a dorinței tiranice de înăvuițire.

Este, s-ar spune, un fel de "mesianism răsturnat", care visează să alunge urâtul, vulgaritatea, sufocantul plictis. Salvarea trebuie căutată în intensitatea sentimentului, capabilă să topească și să doboare obstacolele împlântate adânc în filistinism. Încă din perioada constituirii curentului, pe când artiștii căutau argumente teoretice care să le justifice opera, se constată că, indiferent de neconcordanțe, se manifestă tendința de a crea o artă în centrul căreia să se releve sufletul uman, cu toate durerile și bucuriile lui, expresioniștii proclamându-se artiști "antropocentriști".

Într-o oarecare măsură, "metoda și stilul" expresionismului reprezentau – s-a spus – o expresie artistică a unor însușiri eclectice a gândirii lui Nietzsche, Bergson, Husserl, Kierkegaard, ale căror idei compun contururi complicate, greu de cuprins într-un sistem. Poate că una dintre puținele trăsături comune ale acestor tendințe filosofice este discrepanța între legile formale ale obiectului și activitatea creatoare a subiectului, decisivă pentru recunoașterea adevăratei naturi a lumii: iluminarea factorului esențial devenea scopul prim al artei care nu mai părea preocupată de reproducerea obiectului.

"Aventura intelectuală", pe care R.-M. Albérès o găsea caracteristică literaturii europene a secolului al XX-lea, a făcut ca poezia să devină o confruntare cu necunoscutul. De aici, conștiința înstrăinării omului într-o lume în care el știe că poate cuceri totul, fără a fi însă un cuceritor al totului. "Criza intelectului" în această "aventură" ca formă a "înstrăinării" omului în propriul său gând asupra vieții este pusă de R.-M. Albérès în termenii unei "**noi religiozități**" pe care Lucian Blaga o așază sub semnul tragicului: "E tragică soarta timpului nostru: ne trebuie o religie, dar nu găsim nicăieri un Dumnezeu pentru ea."³ Ca poet, el nu caută însă un Dumnezeu prezent, pe care nu îl găsește, ci un Dumnezeu absolut, pe care îl dorește în "voința de credință", dar nu are un Dumnezeu pentru ea,

¹ Mihai Ralea, *Scrisori din Germania*, în *Viața românească*, XIV, nr. 9, 1922, p. 428

² Mihai Ralea, *Istoria literaturii germane*, Editura Științifică București, 1968, p. 355

³ Lucian Blaga, *Pietre pentru templul meu*, în *Zări și etape*, Editura pentru Literatură, București, 1968, p. 14

întărindu-i astfel sentimentul "înstrăinării" în propria condiție umană. Astfel, "ceea ce în poezia lui a fost numit *criză religioasă*, este de fapt o dramă a căutării absolutului *ascuns într-o revelație disimulată*, a unui Dumnezeu ce nu se mai arată, rămânând *uitat* în transcendența lui absolută"⁴.

Dacă în celelalte culturi, în general, s-a căutat locul omului în raport cu Ființa Supremă, un singur lucru nu se regăsește în cultura europeană modernă: *ideea de om perfect*. China a avut idealul unui astfel de om, pe care l-a numit "omul veritabil" – *chen-jen*; India a păstrat și astăzi ideea unui "om eliberat", pe care l-a numit *jīvan mukta*; Grecia l-a denumit pe omul perfect *sophós*, "purător de lumină"; Kabbala ebraică vorbește de *adam elyon* – "omul suprem"; civilizația creștină a cunoscut *sfântul*, întrupat apoi de cavalerul în căutarea Graalului. Islamismul are ideea unui "om universal" – *el insânul kâmil*. În lumea modernă nu apare, însă, un asemenea ideal, "pentru că noi am pierdut calea către zei..."⁵. Dar și Platon și Plotin, ca și Aristotel, au arătat că drumul către zei înseamnă drumul către tine însuși. Este calea pe care o urmează și intelectualii începutului de secol al XX-lea, în căutarea unei identități și a unui "nou stil".

Cândva, Kierkegaard observa ironic și nemulțumit că filosofii obișnuiesc să-și construiască sistemele ca niște palate foarte arătoase, dar pe care nu le locuiesc ei înșiși: ființa lor nu este defel periclitată atunci când survine surparea "propriului" edificiu. Neliniștitul gânditor voia o filosofie locuibilă și locuită, potrivită întru totul alcătuirii și problematicei spiritual-sufletești ale creatorului său. Sub riscul suprem al invalidării propriei ființe și al anihilării valorii de adecvare a propriei concepții, filosoful este somat să treacă proba cea mare a confruntării cu sine, să dovedească reciproca potrivire dintre *a fi* și *a gândi*. "Mântuirea ontologică" rezervată filosofului ca filosof nu este cu puțință altfel.

Într-o manieră strălucită, de exemplaritate, a trecut această probă teoretică și existențială omul a cărui existență polivalent creatoare s-a manifestat sau validat cu adevărat filosoficește, în mod special sub chipul unui sistem a cărui preocupare fundamentală și, totodată, nucleu integrator a fost tocmai "existența creatoare": Lucian Blaga.

Dar, după cum pentru Eminescu romantismul german n-a fost un model de pastişă, ci "un fenomen care l-a ajutat să-și descopere eul poetic ce mocnea în propriile-i adâncuri, tot așa expresionismul german a fost pentru Lucian Blaga un ferment spre a se regăsi pe sine și plecând de la propriile-i virtualități să depășească condiția dată"⁶ a culturii noastre.

Denunțând ca nesatisfăcătoare definiția potrivit căreia expresionism înseamnă exagerare, potențare, îngroșare a individualului, întrucât ea poate include și caricaturalul, Lucian Blaga afirmă în repetate rânduri că un stil trebuie definit pornindu-se nu de la concordanța sau discordanța cu datele naturii, ci de la *valoarea* pe care o exprimă – iar valoarea proclamată de expresionism este absolutul: "De câte ori un lucru e astfel redat încât puterea, tensiunea sa interioară îl întrece, îl transcendează, trădând relațiuni cu cosmicul, cu absolutul, cu ilimitatul, avem de-a face cu un produs artistic expresionist"⁷.

S-a întâmplat, însă, cu Blaga, ceea ce s-a întâmplat și cu Brâncuși: deschiderea către căutările artistice cele mai actuale în spațiul european a însemnat, în ultimă instanță, o mai profundă descoperire și redescoperire a propriei sensibilități, în solidaritate cu spațiul spiritual căruia îi aparținea. Și nu este deloc lipsit de semnificație faptul că și unul și celălalt au sfârșit prin a opune marilor tulburări din geografia artistică a vremii o perspectivă proprie, epurată și esențializată până la un fel de impersonalitate, în comunicare cu straturile cele mai vechi ale sensibilității mitice.

Puțini dintre vestitorii crizei s-au lăsat mistuiți până la capăt – și nu de focurile plâpânde ale variilor "crize", ci de rugul sentimentului acut al unui sfârșit și început de lume – pentru ca din cenușa "vechii lumi", pe care o purtau în ei, să nască viziunea unei "noi lumi", a spiritului. Blaga a fost purtat de acest sentiment "eonic" la proiectul unei reforme radicale, care se detașează fundamental de vechile obiceiuri ale cugetării, de orice fel ar fi ea, și se lansează în întemeierea unei noi viziuni, diferită în înseși fundamentele ei.

⁴ Eugen Todoran, *Lucian Blaga. Mitul poetic*, I, Editura Facla, Timișoara, 1981, p. 241

⁵ Anton Dumitriu, *Homo universalis. Încercare asupra naturii realității umane*, Editura Eminescu, București, 1990, p. 188

⁶ Liviu Rusu, *De la Eminescu la Lucian Blaga*, Cartea Românească, 1981, p. 173

⁷ Lucian Blaga, *Filosofia stilului*, în *Încercări filosofice*, Editura Facla, Timișoara, 1977, p. 127

Blaga apreciază în esență epoca lui, ca o perioadă de criză sufletească și intelectuală, marcând trecerea de la culturi organice de mare vitalitate dar de orizont limitat, îngust, la o epocă de accentuată și monumentală spiritualitate. În timp ce criza elenistă din antichitate a dus la o puternică tendință dogmatică de tip religios, la un *eon creștin*, criza zilelor sale (tot o criză elenistă) ar duce la un *nou eon dogmatic – un eon spiritual*, care sub aspectul gândirii își va primi impulsurile de creație dintr-o inițială reabilitare a intelectului extatic cu toate riscurile pe care acesta le implică. În viziunea lui Blaga, acel sentiment eonic nu trebuie neapărat să se întoarcă sub bolta ideii creștine, cum cere Berdiaev, dar nu ne duce nici spre porțile adevărului și împlinirii umane.

Originalitatea lui Blaga nu este dată atât de sentimentul unui "sfârșit de lume", destul de răspândit în rândul unui mare număr de exegeți ai "crizei" și "declinului" Occidentului, cât de diagnosticul acestei închideri a cugetării europene în limitele "gândirii paradisiace", a raționalității "eleate" și, mai ales, de credința în necesitatea și posibilitatea depășirii de sine prin deschiderile unei "rațiuni vii", ale "gândirii luciferice", generatoare ale unui nou "eon". Mai departe, elementul pe care se bazează viziunea optimist-constructivă a lui Blaga ni se pare a fi rolul atribuit *istoriei-creatoare-de-lume*, care, la rândul ei, derivă din premisa unei deschideri ontologice. Istoria, ca proliferare ontologică a umanului, nu înseamnă nici progres continuu, nici dezvoltare organică în cicluri de creștere și descreștere, ci manifestare și metamorfozare de "stiluri", echi-valente în absolut. "Declinul Occidentului" nu poate fi deci propriu-zis un declin, ci trecerea dintr-un eon în altul, o schimbare a "matricei stilistice. *Le style est mort, vive le style!* – ca să spunem așa.

România începutului de secol al XX-lea se afla într-o perioadă de criză a identității culturale și, mai ales, de încercare pasionată de întemeiere și justificare a acestei identități printr-o reevaluare critică a propriei istorii. Dar această istorie, pentru a fi cu adevărat creatoare și justificatoare de identitate culturală, nu poate fi redusă, pentru Blaga, la avatarurile memoriei, la fidelitatea față de "origini" și "trecut", ci trebuie ancorată în însuși destinul ontologic al ființei umane. Doar astfel putea fi o istorie-creatoare-de-lumi. Caracteristică fundamentală, fără de care ne-am întoarce la viziunea romantică asupra culturilor naționale sau ar fi vorba de un simplu provincialism mândru, chiar dacă justificat în anumite limite.

Noul "eon", care va trebui să fie cel al unei noi democrații, reclamă însă și un nou "stil", așezarea rațiunii cunoscătoare pe alte temeuri. De aceea filosofia lui Blaga trebuie să fie, într-un fel, Poezie – în deplinătatea sensului de *poesis* – căci, în "viziunea" filosofică pe care o propune, noul eon trebuie să "prindă chip", să-și prefigureze existența.

Din aceleași motive opera lui Blaga nici nu se așază temeinic sub semnul ideologiei revistei *Gândirea*. Numărându-se printre fondatori și continuând să publice în paginile reviste chiar după ce o părăsește, ideile sale reprezintă exclusiv spiritul inițial al *Gândirii* (o revistă cu sentimentul tradiției și cu o largă deschidere spre cultura modernă a lumii, o revistă prin care să se continue, înnoindu-se, cultura națională), când poetul observă înțelegerea deformată și limitativă a ideii de tradiție și înlocuirea interesului pentru cultura lumii cu o atitudine condusă de alte criterii, reacționează în câteva articole și se detașează de această direcție. Poezia lui Blaga cuprinde, este drept, materie biblică, dar aceasta este preluată ca materie mitologică, nu teologică, pentru exprimarea unei viziuni mitice, nu pentru declararea unei credințe, este subordonată sensului general al operei, care nu este deloc religios și este divergent până la opoziție față de ortodoxismul devenit program la *Gândirea*.

Aflată într-o "criză istorică", "în cuptorul căreia se ard la înaltă temperatură cărămidile pentru o nouă clădire"⁸, metafizica se pregătea pentru o revoluție inedită, inspirată "nu din muzee de antichități", ci din "conștiința frământată a timpului"⁹. Se reține de aici credința lui Blaga în revitalizarea filosofiei în măsura în care aceasta s-ar inspira din realitate și nu din alte sisteme filosofice sau din concepții teologice (cum pretindea Berdiaev, vorbind despre un "nou ev mediu", și pe care Blaga îl critica argumentat). Rezultă cu claritate din critica făcută lui Berdiaev atitudinea *areligioasă* a lui Blaga – dominantă indiscutabilă a întregii sale vieți. Berdiaev, spune Blaga, concepe

⁸ Lucian Blaga, *Eonul dogmatic*, în *Opere 8. Trilogia cunoașterii*, Editura Minerva, București, 1983, p. 303

⁹ *Idem*, p. 304

”noul ev mediu” ca pe ”o floră religioasă crescută sub soarele dogmei creștine, și ca un complex de forme sociale în centrul căruia ar sta biserica creștină. (...) Berdiaev, iremediabil atașat de trecut, ia dogma în sensul credinței, global”¹⁰. Blaga vrea ”o metafizică în acord cu tendințele inerente ale timpului”¹¹, realizată neapărat (”poruncitor”) prin ”colaborarea gânditorilor”, pentru că ”individualismul își trăiește agonicele ultimele excese”; ”...metafizica de mâine probabil nu va mai fi metafizica unuia sau celuilalt, expresie trecătoare a personalității gânditorilor desbinați între ei de penibile tendințe spre atomizare individualistă, ci o metafizică clădită încetul cu încetul printr-un proces continuu, cu peripeții, cu înfrângeri și biruinți, printr-o muncă de generații”¹².

Lucian Blaga voia un nou ”eon”, adică ”o nouă lume spirituală de lungă durată”¹³. Numai religia creștină mai reușise să întemeieze un astfel de eon îndelungat, deoarece, credea Blaga, era slujită și metoda dogmatică. Cu alte cuvinte, perenitatea teologiei nu se aplică atât prin conținutul său, cât mai ales prin virtuțile ”dogmaticului”. Prin urmare, transplantarea metodei dogmatice trebuia făcută datorită capacității sale de a întemeia o altă lume culturală, în care spiritul să se dezvolte liber și nu constrâns.

Un cititor superficial ar putea crede, întâlnind în *Trilogii* cuvinte ca ”dogmă”, ”cunoaștere paradisiacă/ luciferică”, ”mister” ș. a., că are de a face cu un teolog deghizat. Credința religioasă i-a fost însă absolut străină lui Blaga. A părăsit-o, după cum relatează în *Hronicul și cântecul vârstelor*, pe la vârsta de 11 ani: ”Până la vârsta de 10-11 ani, viața mea avea să fie tot mai hotărât stăpânită de un sentiment religios, sporit de cele mai necontrolate excrescențe. (...) Pe la vârsta de 11 ani s-a produs apoi în mine, de la sine, o reacție împotriva unor atari sentimente și preocupări ce amenințau cu formele lor în devălmășie să-mi ia aerul de la gură ca o pădure prea deasă. Rămâne curios pe de altă parte, că, de la început chiar, eu însumi îmi întâmpinam propria-mi religiozitate cu sfială, căutând cu orice preț să mi-o ascund”¹⁴.

De asemenea, în studiile filosofice contestă hotărât originea supranaturală a religiilor. Filosoful a acceptat că apelează la expresii cum sunt cele de mai sus, doar când îmbracă ipostaza poetică. Expresiile cu iz teologic utilizate de Blaga desemnează de regulă cu totul altceva decât niște concepte ale teologiei. Cum unele dintre le (”zonele abisale”, ”celălalt tărâm”) indică regiuni mai obscure, umbrite, mai puțin cunoscute psihicului uman, acelea care alcătuiesc ceea ce în psihologie se numește ”subconștient” și ”inconștient”, pătrundem mai degrabă pe tărâmul miticului, dacă reținem că Blaga privește mitul ca poezie, nu ca religie, și, indiferent față de funcția lui religioasă, îl anexează creației culturale, nu credinței. Afinitățile lui Blaga cu mitul sunt profunde, însemnând de fapt ”cvasiidentitate structurală cu creatorii de mituri”¹⁵.

Niciodată și nimeni nu a evocat sau invocat modele ale trecutului ca un exercițiu gratuit, ci, întotdeauna, ca o contraparte la prezent, ca un ferment benefic în contra sterilității și stagnării prezentului. Fără îndoială că Blaga a trăit acut sentimentul acestui gol derutant, deschis amenințător la adresa unei spiritualități umaniste, plenare, profunde. Izgonirea filosofiei sau numai discreditarea ei, invazia pozitivismului scientist, stingerea nevoii de reflexivitate asupra tainicelor resorturi care unesc omul cu întregul univers sunt tot atâtea motive pentru care Blaga a considerat că structurile aparținând omenirii originare sunt salutare pentru învigorarea omului secolului al XX-lea. Nu un model căuta el în trecut, ci o sursă puternică și adâncă, plină de viață.

Relativizarea istorică a marilor valori umane a accentuat continua derivă și înstrăinare de origini a omenirii. Pierderea sensurilor profunde ale străvechilor creații culturale, ale miturilor, falsificarea, ca și înțelegerea lor eronată, au transformat cât de curând această deviere într-o vinovată rătăcire.

Fără centrarea într-un principiu unic, umanitatea se construiește tot mai mult, dar,

¹⁰ *Idem*, p. 303

¹¹ *Ibidem*

¹² *Idem*, p. 304

¹³ *Idem*, p. 300

¹⁴ Lucian Blaga, *Hronicul și cântecul vârstelor*, Editura Tineretului, București, 1965, pp. 46-47

¹⁵ George Gană, *Opera literară a lui Lucian Blaga*, Editura Minerva, București, 1976, p. 230

îndepărtându-se de origini, își pierde vigoarea. Blaga considera, de fapt, că neliniștea, frica, deruta resimțite acut de conștiința epocii erau tocmai semnele unei conștiințe care-și uita originile.

Este ceva similar cu situația personajelor kafkiene din *Clădirea zidului chinezesc*, care au uitat pentru ce lucrează sau își amintesc vag și imprecis despre rostul originar. Înțelegerea unică a sensurilor originare a fost cândva, demult, dar solii s-au rătăcit pe drum sau au încurcat veștile. Semnele autentice s-au retras, esențialul a fost pierdut într-o istorie oarbă ce se uită pe sine. Acest sentiment al duratei istorice apare clar în *Zamolxe*, și el este, după Blaga, propriu conștiinței ce istoricizează absolutul. Pentru Blaga, valori precum magicul (poeticul), diferențialele divine, lucifericul etc. se centrează în mitul totului originar, mutilat prin cunoaștere. Marele Anonim este o altă ipostază a acestui tot originar pierdut. Sensul vieții omului rămâne creația spirituală, de fapt re-creația artistică a sensurilor originare ale conștiinței.

BIBLIOGRAFIE

1. Blaga, Lucian, *Pietre pentru templul meu*, în *Zări și etape*, Editura pentru Literatură, București, 1968
2. Blaga, Lucian, *Filosofia stilului*, în *Încercări filosofice*, Editura Facla, Timișoara, 1977
3. Blaga, Lucian, *Eonul dogmatic*, în *Opere 8. Trilogia cunoașterii*, Editura Minerva, București, 1983
4. Blaga, Lucian, *Hronicul și cântecul vârstelor*, Editura Tineretului, București, 1965
5. Dumitriu, Anton, *Homo universalis. Încercare asupra naturii realității umane*, Editura Eminescu, București
6. Gană, George, *Opera literară a lui Lucian Blaga*, Editura Minerva, București, 1976
7. Ralea, Mihai, *Scrisori din Germania*, în *Viața românească*, XIV, nr. 9, 1922
8. Ralea, Mihai, *Istoria literaturii germane*, Editura Științifică București, 1968
9. Rusu, Liviu, *De la Eminescu la Lucian Blaga*, Cartea Românească, 1981
10. Todoran, Eugen, *Lucian Blaga. Mitul poetic*, I, Editura Facla, Timișoara, 1981

Motto: „Numai un vânt, care nu citește/numai vântul mă răsfoiește/ca pe-o carte.” („Vară în jurul cetății” - Lucian Blaga)

Elevă: Foldvari-Lipovan Adriana Cristina, Liceul „Corneliu Medrea” Zlatna, jud. Alba

Prof. coordonator, Rof Elena

Biografia și creațiile lui Lucian Blaga

Lucian Blaga a fost unul dintre cei mai importanți filozofi români, însă, a mai fost și eseist, poet, dramaturg, diplomat român, jurnalist, traducător, profesor universitar și academician. Acesta s-a născut la 9 mai 1895, în satul Lancrăm. Tatăl lui, Isidor Blaga, a continuat tradiția familiei sale, astfel ajungând preot ortodox, la fel ca bunicul lui Lucian Blaga, Simion. Mama sa, Ana Moga, avea rădăcini macedonene, iar în istoria familiei sale se pot observa înclinația spre viața clericală, prin preoți, dar și prin episcopul Sibiului, bunicul mamei filosofului, Vasile Moga. Isidor și Ana Blaga au avut nouă copii, trei dintre ei murind în timpul copilăriei, iar Lucian fiind ultimul născut.

Datorită naturii chibzuite a tatălui său, Lucian a respectat aceeași regulă ca frații săi, și a urmat cursurile clasei I de două ori, o dată la școala din sat, apoi la școala germană din Sebeș, continuând tradiția pornită de familia sa, ca toți membrii acesteia urmând cursurile aceleiași școli. Acolo a întâlnit mai multe stiluri de viață, spirituale și culturale, românești și săsești. Copilăria sa a fost influențată de strictețea școlii germane, și, în acest mod, a ajuns să se refugieze în lectură, ajungând astfel să aibă contact cu cărțile din biblioteca tatălui său și începe să citească marii poeți și prozatori din literatura română, cum ar fi Mihai Eminescu, Ion Creangă, Mihail Sadoveanu, dar și alții. Primul mare filozof pe care l-a citit a fost Schiller, care era păzitorul spiritual al școlii. Chiar dacă diferența de limbă îl puneă într-o oarecare dificultate, el a fost un elev eminent, reușind să se claseze primul în clasa I, a II-a și a IV-a, iar în clasa a III-a s-a clasat al doilea. Liceul l-a început în anul 1906 și l-a urmat la Brașov. Licean fiind, el a descoperit și a fost fascinant de minunăția astronomiei, iar această pasiune a continuat să fie prezentă în viața sa până la sfârșitul ei, influențând multe dintre operele sale cu idei și noțiuni astronomice, dar și cu întrebări care nu și-au găsit niciodată răspunsul. De asemenea, el a început să citească și să colecționeze opere filozofice ce aparțineau celor mai cunoscuți filozofi ai Europei, precum Arthur Schopenhauer, Immanuel Kant și Spinoza. Copilăria sa, din satul natal, a avut mereu un loc special în inima eseistului, influențând permanent, viziunea sa asupra satului românesc. Baza întregii viziuni a lui Blaga asupra satului stă în experiențele din primii ani ai copilăriei, iar poezia sa naturistă este, într-adevăr, o expresie a amintirilor de atunci.

În timpul anilor liceului, în anul 1910, acesta a publicat prima sa poezie, intitulată „Pe țarm”, în revista „Tribuna”. Acel an a fost unul productiv pentru tânărul adolescent, el publicând și cea de-a doua poezie, denumită „Noapte”, la aceeași revistă. În plus, el a scris și primul său studiu filozofic, despre vise. Tot pe durata anilor de liceu, acesta a vizitat unele dintre cele mai mari orașe europene, călătorie care avea să îl conducă spre cumpărarea unor cărți și reviste din filozofia europeană. Mai mult decât atât, el și-a mărit orizonturile culturale și când a trecut pe la București, unde a văzut manuscrisele marelui poet Eminescu, iar acest lucru l-a împins ca, treptat să scrie tot mai multe poezii și poeme.

Din cauza izbucnirii războiului în vara anului 1914, planurile scriitorului au perceput o schimbare. Acesta voia să urmeze cursuri în filozofie, dar pentru a evita înrolarea în armată, acesta a decis să urmeze cursurile teologice, ajungând să absolve fără a se fi prezentat la cursuri, doar la examene. Despre război, acesta a spus că a fost evenimentul care i-a marcat viața cel mai tare. El aștepta în fiecare zi să vadă desfășurarea războiului deoarece crescuse cu o promisiune politică, cea a unirii întregii țări.

O fază nouă începea pentru poet, atunci când a terminat liceul. Filozofia a început cu adevărat pentru Blaga. Acesta începe să scrie și să publice eseuri filozofice, despre diferitele sale viziuni și le publica la ziare sau reviste. Acest demers l-a încurajat să își urmeze visul, acela de a urma facultatea de filozofie. Astfel, în anul 1917 se înscrie la Universitatea din Viena pe care o va absolvi în anul 1920, în urma căreia va primi titlul de doctor în filozofie.

Întoarcerea sa în țară este benefică pentru cariera sa poetică și nu numai, deoarece începe să publice relativ anual, volume de poezii, piese de teatru, sau opere filozofice. Câteva dintre titluri sunt: „Poemele luminii” (1919), ce cuprinde cea mai cunoscută poezie a sa, și anume „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii”, „Pași profetului” și „Zamolxe” (în anul 1921), „Filozofia stilului” (1924), „Fețele unui veac”, „Ferestre colorate” (1926), „Meșterul Manole” (1927), „Lauda somnului” (1929), „Trilogia cunoașterii” (1931-1934), „Trilogia culturii” (1935-1937), „Arca lui Noe” (1944), „Discobolul” (1945).

Privită din interior, opera lui Blaga pare monumentală prin dezvoltarea sa excelent de coerentă, prin construcțiile sale armonioase, prin proporțiile și profunzimea semnificațiilor. Poezia și creația, în ansamblu reprezintă două niveluri diferite ale dinamicii sale creative. Poezia lui este un strigăt înăbușit, laitmotivul său fiind izolarea omului de univers, forțele devoratoare ale timpului, alunecarea spre neant. Trăirile sunt proiectate într-o perspectivă uriașă, lamentația este fundalul vast al lumii, iar cadrul este desfășurat nu ca un simplu decor, ci ca un element permanent ce reprezintă universul.

Literatura română modernă i se datorează, în mare parte, lui Lucian Blaga, care este primul după Eminescu care a dat iubirii o însemnătate atât de mare, în poeziile sale. Acest minunat sentiment, reprezenta pentru el, evadarea din ghearele singurătății. Iubirea reprezintă, modul de integrare al oamenilor, de pătrundere în natură, existența unei posibilități de a scăpa de iminenta singurătate ce cuprinde tot universul.

Un moment cheie în viața și opera lui Lucian Blaga este întâlnirea sa cu expresionismul, o direcție artistică în care a recunoscut de fapt cele mai profunde tendințe ale propriului psihic. Contactul cu literatura expresionistă l-a ajutat să se regăsească pe sine însuși. El a aderat la ideile estetice ale mișcării expresioniste mai degrabă decât la formula propriu-zisă, preferând nu numai literatura clasică și romantică, ci și literatura simbolistă. De asemenea, curentul literar în care se încadrează o parte consistentă din operele sale este modernismul. În opoziție cu tradiționalismul, modernismul reprezintă un spirit nou, dar și experimente în ceea ce privește forma. Modern, în critica literară, este sinonim cu contemporan și precizează noile predispoziții ce sunt caracterizate de originalitate și spirit inovator. Înclinațiile moderniste precizează mișcări ideologice antitraditionale, anticlasice, anticonservatoare. În plus, modernismul este reprezentat de refuz, de schimbare într-o antiteză cu mișcărilor trecutului.

O poezie, nu foarte cunoscută, dar plină de sentimente a poetului este „Vară”. Aceasta a apărut în cel de-al doilea volum de poezii, „Pașii profetului”, din anul 1921. Tema poeziei este natura și este susținută de descrierea aspectelor anotimpului estival. Titlul poeziei face referire la anotimpul descris, reprezentat prin substantivul comun „Vară”, ce sugerează spațiul infinit și timpul care pare înghețat în acea căldură toridă a verii. Poezia este un pastel care cuprinde multe sentimente, o reprezentare a unui cadru natural realizat cu ajutorul sentimentelor. Spre deosebire de alți scriitori de pasteluri, Blaga alege natura ca un punct de plecare pentru meditație, și nu doar prezentarea unui cadru natural folosind universul cuvintelor. Această poezie cuprinde mijloace artistice precum imagini vizuale și auditive, dar și figuri de stil precum personificări și comparații. Un simbol al poeziei este redat de cuvântul „dogoare” ce iese în evidență prin faptul că este scris singur pe un rând separat, chiar alcătuind o strofă. Acest cuvânt caracterizează anotimpul cel mai cald, dar sugerează și accentuarea stării de spirit a eului liric, adică nevoia acestuia de a-și descărca sufletul de sentimentele nefaste ce au pătruns în acesta. Peisajul vărativ este conturat de imaginea vizuală din primele versuri ale poeziei, ce alcătuiesc acea furtună specifică anotimpului plin de căldură. De asemenea, fulgere ce cuprind „orizontul” sunt descrise asemenea picioarelor unui păianjen, fiind completate de metafora „smulse/

din trupul care le purta" ce semnifică aranjarea acestora haotică de pe cer, dar și durerile pe care le simte eul liric atunci când „dogoarea” pune stăpânire pe el. Armonia dintre cer și pământ este susținută de imaginea vizuală „În soare spicele își țin la sân grăunțele” și sugerează, de asemenea, pacea interioară pe care o simte eul liric când vede realizările oamenilor ce au plantat lanul. În plus, pierderea eului liric între filele gândirii este regăsită în trecerea timpului încetinită, parcă, din personificarea „Iar timpul își întinde leneș clipele”. Astfel, poezia „Vară” este unul pastel plin de sentimente ce sunt reprezentate prin bogăția stilistică ce o alcătuiesc.

O altă poezie profundă a autorului este „Părinții” care are ca temă părinții, așa cum se anticipează încă din titlu, ce este format dintr-un substantiv comun care definește ființele umane fără de care nu putem trăi. Metafora „Coboară-n lut părinții” este o idee cu rezonanțe biblice, privitoare la întoarcerea oamenilor în pământul din care au fost creați. De asemenea, repetiția „rând pe rând” exprimă tot o idee biblică, oarecum, conform căreia oamenii mor atunci când nu se așteaptă nimeni, atunci când Dumnezeu îi cheamă la El. Următoarele două versuri cuprind metafore ce exprimă „moștenirea” pe care o lasă părinții în interiorul copiilor, ideile, amintirile, principiile, toate adunate în conștiința celor mici, sau mari ce rămân după ce părinții se pierd. „Rădăcinile” din cel de-al treilea vers se referă la stâlpii pe care îi au copii în părinți, la sprijinul ce le este oferit copiilor, la sacrificiile pe care le fac părinții pentru a le oferi cel mai bun trai urmașilor lor. Următorul vers face referire la ocrotirea care rămâne și după moartea părinților. Sentimentele ce îl încearcă pe eul liric sunt de dor profund ce este îndreptat spre ființele umane care i-au dăruit cel mai de preț cadou, și anume viața, dar și alte cadouri pe care le-a primit de la ei, fapt ce arată și mulțumirea pe care le-o arată lor, pentru toate lecțiile pe care le-a primit de la ei și care i-au fost de ajutor toată viața. Astfel, poezia aceasta este una de idolatrizare a părinților care i-au dat viață și care l-au ajutat să strălucească printre cele mai mari stele ale literaturii române.

Intensitatea sentimentelor eului liric îl copleșesc, gândurile îl cuprind, îl pun într-o stare de gândire profundă, așa cum se poate observa în poezia „Mi-aștept amurgul”. Tema poeziei este complexitatea omului de geniu care este cuprins de o mulțime de sentimente, de trăiri care îi pătrund în interiorul sufletului și care pun stăpânire pe acesta. Poetul exprimă, cu ajutorul figurilor de stil și al imaginilor artistice, într-un mod extrem de plastic, ideile și sentimentele ce îl definesc. Epitetul „bolta înstelată” din primul vers, ajută la descrierea peisajului nocturn care îl împinge pe eul liric în cadrul propriului suflet. Multitudinea sentimentelor este reprezentată de repetiția „Stele multe, multe” din cadrul celui de-al treilea vers, asemănându-le cu bogăția cerului ce ascunde numeroase stele. Aceste trăiri ale minții sunt caracterizate prin epitetul „Minunile întunericului” deoarece autorul simte că rațiunea sa influențează traiectoria pe care ar fi luat-o ele. În plus, genialitatea eului liric îl împiedică pe acesta să fie pătruns în totalitate de sentimentele pe care le are, nelăsându-l să le simtă, chiar dacă acesta știe că ele sunt prezente acolo, în interiorul sufletului lui. Metafora „Aștept să îmi apună ziua” este o exprimare fantastic de artistică pentru moartea pe care eul liric o așteaptă pentru a avea posibilitatea, ca după moarte să fie conștient și să își trăiască propriile sentimente. Titlul poeziei este în strânsă legătură cu conținutul acesteia și exprimă dorința autorului de a se stinge din viața pricinuită de povara genialității, pentru a fi capabil de a simți ceea ce este ascuns înăuntrul spiritului său. În acest fel, eul liric își exprimă greutățile pe care le întâmpină având această minte strălucită.

Lucian Blaga a avut o soție minunată pe care a iubit-o și împreună cu care au dat naștere unicei lor fiice, Dorli care a contribuit la publicarea numeroaselor opere pe care tatăl său nu a apucat să le publice. El a murit la data de 6 mai 1961, din cauze naturale și a lăsat, în urma sa, o mare bogăție culturală.

Autorul Lucian Blaga a avut o viață plină de evenimente ce l-au marcat pe tot parcursul vieții, moartea tatălui său din timpul copilăriei, nevoia de a urma Facultatea de Teologie pentru a evita înrolarea în armată din timpul Primului Război Mondial, sau alte greutăți pe care le-a întâmpinat l-au făcut omul ce a rămas în istoria literaturii române ca fiind, în principal filozof și poet. În ziua de azi, o multitudine de instituții îi poartă numele, fapt ce arată genialitatea pe care acesta a lăsat-o în urma sa, chiar și după aproape o sută de ani de la moartea sa.

În concluzie, literatura română a fost schimbată definitiv de apariția scriitorului Lucian Blaga, atât pe partea lirică cât și pe partea epică sau dramatică. De asemenea, o mare mulțumire trebuie să fie adusă pentru contribuția pe care el a avut-o în cadrul filozofiei. Acolo el a încercat să înțeleagă marile mistere ale universului, cum ar fi viața, moartea, tot ce cuprind cele două, oamenii, sentimentele și gândurile lor. Aceste răspunsuri pe care uneori le-a găsit, alteori nu, el le-a transpus și în cadrul celorlalte arte pe care le construia cu ajutorul puterii minții și pe care ni le-a lăsat între paginile volumelor sale.

Bibliografie:

1. Lucian Blaga „Poezii”, EDITURA ALBATROS, București, 1980, Ediția a II-a, revăzută și adăugită, Prefață de GEORGE GANĂ.
2. Eugeniu Nistor „LUCIAN BLAGA- BIOGRAFIE ȘI DESTIN”, Editura ARDEALUL, Târgu-Mureș, 2019.

Motto: "Câte-s altfel – omul, leatul!/ Neschimbat e numai satul..." (Lucian Blaga)

Elevă: Miclea Roberta, Colegiul Național Horea, Cloșca și Crișan" Alba Iulia

Prof. coordonator: Marincaș Marinela Adriana

SATUL, MATRICE A SPIRITUALITĂȚII ROMÂNEȘTI

În oglinzile mai mult sau mai puțin împăienjenite ale existenței, satul e un loc sacru, un punct de concentrare a puterilor divine, veritabil nucleu al nașterii universale, ivit după reguli neștiute, care anulează timpul și moartea printr-o gemenție continuă, liniștită. Arcuri peste timp sau cercuri de taină în care nu putem pătrunde fără un *fir al Ariadnei*, creațiile blagiene aduc *laudă semintelor celor de față și-n veci tuturor*, căci în ele respiră sufletul românesc care încununează cu corola sa, ființa. Nu există nicăieri în gândirea și cultura românească un mai înălțător și profund elogiu adus satului și spiritualității românești, decât în opera literară și filosofică a lui Blaga. Întoarcerea spre satul natal și spre timpul primordial al copilăriei nu reprezintă un simplu pretext narativ în opera blagiană, ci se constituie în tensiune genetică și în sens deplin al actului creativ. Satul, *in stricto sensu*, reprezintă o emblemă a specificului național reflectat în artă. În poezia și filosofia lui Blaga, acesta este un loc înzestrat cu virtuți magice, generator de minuni, de legi și reguli aparte, de veșnicii încremenite în arhetipuri imuabile. Cinstirea „nepătrunsului” sau a „sfântului mister” devine astfel o exigență a operei blagiene care întărește ființa într-o ființă. În geografia sufletească a lui Blaga, este acel *spațiu-monadă* la care revine într-un mod recurent, zărind esențialitatea, însăși substanța magică a ruralității.

Pentru Lucian Blaga, așa cum afirma în discursul său de primire în Academia Română, copilăria petrecută la sat este „singura mare copilărie”. Altfel spus, cine nu privește în urma sa peste o asemenea copilărie, e aproape un condamnat al vieții”. Spațiu matricial, satul este teritoriul privilegiat al curgerii încetinite a timpului, unde eternitatea a găsit „cadența” și durata: „Ritmul vital al insului e acordat cu cel cosmic, a cărui durată este eternitatea”, afirmă George Gană. Există un apogeu exuberant, învoit și baroc, al copilăriei, care nu poate fi atins decât în lumea satului și există, pe de altă parte, aspecte tainice, orizonturi și structuri secrete ale satului, care nu pot fi sesizate decât în „capitolul” naiv al copilăriei.

Misterioasă ca o patrie biblică devine opera acestui scriitor atemporal, purtător al însemnelor geniului și, poate de aceea, ispitit să creeze mituri, să-și protejeze literatura cu un sistem de gândire ce va stârni scepticismul unora și uimirea altora dintre merituozii săi exegeți. Poeziile lui sunt „bucăți de suflet”, prinse sincer în fiecare clipă și redată cu o superioară muzicalitate, în versuri care, frânte cum sunt, se mlădiază împreună cu mișcările sufletești. E și filosofie înăuntru, o melancolică, dar nu deprimată filosofie, care leagă împreună toate aspectele exterioare ale naturii și toate mișcările prin care și noi, cititorii, răspundem. În această ideatică, poezia „Sufletul satului”, inclusă în cel de-al treilea volum de versuri al autorului intitulat „În marea trecere”, conține sugestia unui „suflet” pe care îl are satul, existență care vine ca un duh spre vremurile noastre. Această idee este exprimată și în dramatica invocare a lui Dumnezeu din motto-ul volumului: „Oprește tăcerea. Știu că unde nu e moarte, nu e nici iubire, și, totuși, te rog: oprește, Doamne, ceasornicul cu care ne măsurăm destrămarea”. Cuvintele din titlul poeziei preiau semnificații metaforice, conturând un univers plin de lirism: mirosul ierbii, fumul, jocul iezilor pe morminte... sunt doar câteva elemente care deschid spațiul către o a patra dimensiune – aceea a unui *spațiu-timp* fără determinare. Sub aspect ideatic, poezia valorifică nostalgia după locul fabulos al satului, locul în care omul își poate regăsi puritatea. Textul se deschide printr-o invocație în care termenul „copilo” este generic, reprezentându-i pe toți oamenii satului; în concepția autorului, aceștia trăiesc într-o lume pură, izbutind să păstreze în lumea curățeniei sufletești, copilăria. Prin îndemnul „pune-ți mâinile pe genunchii mei”, poetul devine asemenea arborelui vieții, simbol al verticalității, al veșniciei, exprimând, în subtext, dorința de apropiere. În dialogul imaginar, poetul îi lasă „copilei” o moștenire căreia să-i poarte mare grijă ca de propriul viitor.

Într-un elogiu adus satului românesc, Blaga însuși își mărturisea preferința pentru această temă literară: „Vreau să vorbesc despre singura prezență încă vie (...) despre unanimul nostru înaintaș fără de nume, despre... satul românesc”. Satul care stă tainic în opera blagiană nu este situat într-o geografie pur materială cum nu e situat nici în spațiul profan și filistinizat al orașului. Pentru propria sa conștiință, satul este situat în centrul lumii, în nucleul tainic al spiritualității, având prelungiri în mit. Astfel, satul se integrează într-un destin cosmic, într-un mers de viață deplin, dincolo de al cărui orizont nu mai există parcă... nimic.

În opera blagiană, satul devine o „cutie de rezonanță” a tradiției, fiind ancorat în legile ancestrale ale moralității, clădite pe respectul față de valorile religioase și față de strămoși. În spiritul aceleiași idei, Lucian Blaga percepe satul ca fiind o vatră a spiritualității: „Satul se integrează într-un destin cosmic”, invocând respectul față de filonul ecleziastic: „Mi-aduc aminte: vedeam satul așezat înadins în jurul bisericii și al cimitirului, adică în jurul lui Dumnezeu”. Prezența mistificatoare a satului îl însoțește pe Lucian Blaga pretutindeni, satul fiind o condiție *sine qua non* a fericirii și un „rezervor” al înțelepciunii veacurilor. Blaga atribuie copilăriei rolul de moment zero al chemării sale spre filozofie, acel punct din care mintea și sufletul pornesc pe calea cunoașterii prin gândire, dar poarta spre metafizică este mai larg și mai vizibil deschisă atunci când copilul trăiește în sat: „Sufletul, în straturile cele mai ascunse ale sale, mi s-a format deci sub înrâurirea acelor puteri anonime, pe cari, cu un termen cam pedant, m-am obișnuit să le numesc determinante stilistice ale vieții colective. (...) Copilăria și satul se întregesc reciproc alcătuind un întreg inseparabil. Pentru a-ți tăia drum spre plenitudinea vieții de sat trebuie să cobori în sufletul copilului”.

Plimbându-ne prin *pădurea narativă* a memorialisticii blagiene, am putea spune că, pe dealul viilor, între cer și verdeată, Blaga reconstitua în minte o lume dionisiacă. Printre vițe și nuci, i se părea că vede copita ruginită a lui Pan, spre bucuria lui, pentru că mitul trăia undeva în cele mai adânci zone ale sufletului său. De aceea, în romanul autobiografic „**Hronicul și cântecul vârstelor**”, se pune în evidență satul ca fiind locul în care înmugurește sufletul de copil. Aici, satul este un spațiu magic, un topos al tradițiilor copilăriei autorului, satul are în centru imaginea părinților. Romanul pune în lumină imaginea satului de care se leagă copilăria poetului petrecută pe străduțele prăfuite ale Lancrămului. Pentru Lucian Blaga, satul este un „leagăn al veșniciei” și un loc în care poetul se regăsește. Copilăria trăită la sat i se pare poetului singura copilărie adevărată. Satul cu nume de lacrimă este evocat cu nostalgie în roman. Satul lui Lucian Blaga este spațiul aparte în care acesta a făcut primii pași ai existenței. Străjuit de munți care, în imaginația copilului, deveneau zeități ale copilăriei, satul e descris ca fiind: „o margine a lumii, dincolo de care nu mai era decât povestea”. Autorul mărturisește, în acest sens, că satul e un loc în care realitatea se întâlnește cu povestea: „Satul era pentru mine o zonă de minunate interferențe în care realitatea, cu temeiurile ei palpabile, se întâlnea cu povestea și cu mitologia biblică, ce-și aveau și ele certitudinile lor. Îngerii și Tartorul dracilor, cu puii săi negri, erau pentru mine ființe ce populau însăși lumea satului. Trăiam palpitând și cu răsuflarea oprită când de mirare, când de spaimă, în mijlocul acestei lumi” (*Hronicul și cântecul vârstelor*).

În mitologia subiectivă a poetului, copilăria se asociază cu imaginea satului, alcătuind un întreg inseparabil. S-ar putea vorbi chiar despre o simbioză între copilărie și sat, o simbioză datorită căreia fiecare din părți se alege cu un câștig. Căci, pe cât de adevărat e că mediul cel mai potrivit și cel mai fecund al copilăriei e satul, pe atât de adevărat e că satul își găsește suprema înflorire în sufletul copilului. Există o culme a copilăriei care nu poate fi atinsă, în viziunea lui Blaga, decât în lumea satului, și există, pe de altă parte, aspecte tainice, orizonturi secrete ale satului, care nu pot fi dibuite decât în copilărie. Cert lucru, pentru a afla ceva despre viața satului trebuie să cobori în sufletul copilului. Copilăria e, de altfel, vârsta sensibilității metafizice prin excelență. Copilăria este, s-ar crede, singura poartă deschisă spre metafizica satului. Și satul, ca zăriște, are nevoie de această sensibilitate pentru a fi cuprins în ceea ce cu adevărat este. Din „Satul minunilor”, poetul brodează pe pânza prezentului. anii copilăriei și stăruie asupra unor experiențe vii care leagă cerul de pământ și amestecă stihiiile după o logică primară, într-un neîntrerupt schimb reciproc de taine cu „întregul” lumii: „Eram vreo cinci băieți, toți cam de aceeași vârstă, stam în cerc, calmi, în mijlocul uliței, pe

înserate. Nu mai știm în ce legătură s-a întâmplat ca unul să arunce întrebarea: <<Cum o fi când ești mort?>>.

Satul este o vatră a lumii, o matcă superioară a ființei îndreptate spre sensurile criptice ale existenței. Spațiul fabulos al realității rurale ivește o veritabilă mitologie în care viețuiește vatra vie a creației blagiene...*satul*, acest topos privilegiat, matricea însuflețită a veșniciei, în care ritmurile timpului se domolesc, făcând ca eul călător prin lume să rezoneze cu sentimentul eternității. A trăi la sat înseamnă a trăi în zăriștea cosmică și în conștiința unui destin emanat din veșnicie, căci fiecare sat este, în conștiința colectivă a fiilor săi, un fel de centru al lumii. Fiecare revenire la vatră, înțelegând deopotrivă ca „spațiu organic” sau „spațiu simbolic”, devine un prilej de reflecție asupra vieții și a drumului personal.

Lumea satului clădește în opera lui Blaga, un spațiu al poveștii, măsurat senin, în care ciclurile naturii se împlinesc de la sine, în care miezul zilei nu neliniștește firea precum apusul vieții pe om, în care soarele în zenit ține în echilibru „cântarul zilei”, iar cerul se răsfărânge în „apele de jos”, într-o dăruire a adâncului, precum în versurile din poezia „În marea trecere”: „Soarele-n zenit ține cântarul zilei./ Cerul se dăruiește apelor de jos./ Cu ochii cumiți, dobitoace în trecere/ își privesc fără de spaimă umbra în albi./ Frunzare se boltesc adânci/ peste o-ncreagă poveste./ Nimic nu vrea să fie altfel decât este.”

Departat de demonia civilizației mecanizate, satul constituie o imagine micșorată a „corolei de minuni a lumii”, căci aici, oamenii trăiesc într-un raport de supremă intimitate cu totalul și într-un neîntrerupt schimb de taine cu acesta. Cel de-al doilea vers, devenit celebru, face din sat un demiurg al veciei: „Eu cred că veșnicia s-a născut la sat” sau „Sat al meu, ce porți în nume/ sunetele lacrimii,/ la chemări adânci de mume/ în cea noapte te-am ales/ ca prag de lume și potecă patimei./ Spre tine cine m-a-ndrumat/ din străfund de veac/ în tine cine m-a chemat/ fie binecuvântat,/ sat de lacrimi fara leac.” Lucian Blaga se înfioară descoperind în sine un mister, iar viața i se pare „potecă patimei” și naștere sub un semn magic. Între filozofie și magie, între ocultism și credință strămoșească, poetul își caută rădăcinile, și le intuiește într-un destin sub semnul „lacrimii”. Poetul-filozof consideră că există două trepte de cunoaștere și de autocunoaștere: una paradisiacă, pe cale rațională, și alta luciferică, prin iubire și intuiție.

Stilul interior al lui Lucian Blaga este caracterizat de o seninătate în clarobscur, afirmă Emil Cioran. În ciuda tuturor vicisitudinilor, agresiunilor și asalturilor civilizației, satul românesc își păstrează epitetul autenticității, reflectând o anumită matrice stilistică a spiritualității noastre. Satul lui Blaga rămâne de aceea, o monadă plină de entități și simboluri, transmisă prin povești și legende, devenind o constantă mitică a operei blagiene. Fără doar și poate, sub stelele satului, apărute anume pentru el, se întâmplă minuni. În copilărie, universul bucolic, cu toate deprinderile și imaginile sale, devine pânza pe care se brodează temeuriile reale ale biografiei viitorului poet și filozof. E de înțeles de ce el descrie, peste timp, sentimentele celui care a făcut primii pași într-un mediu patriarhal, pascănd găștele și privind, toropit de căldură, boii care se plimbau prin flori și pe sub sălcii.

Omul din Lancrăm are nostalgia satului, fără a-și putea afla pacea sufletului în alt loc. În sinea poetului, toate drumurile pleacă din Lancrăm și se reîntorc tot acolo, chemate parcă de un destin providențial. Universul bucolic devine pânza pe care se brodează temeuriile reale ale biografiei viitorului poet și filosof. În fond, existența noastră de „căutători ai pietrei filosofale” rămâne expresia dialogului interior cu cel care a fost prin lume... *Marele Anonim*. „Lebăda” s-a întors în ținuturile de ceață și lumină ale necunoscutului etern, lăsând în urma ei, un corn ce va suna dulce a pace, a liniște, a întrebare, atât timp cât cineva...undeva va mai citi un vers de Blaga.

Bibliografie:

1. Todoran, Eugen, Lucian Blaga. *Mit. Poezie. Mit poetic*, editura Grai și Suflet, București, 1995.
2. Fanache, Vasile, *Chipurile uitate ale veșniciei în lirica lui Blaga*, editura Limes, Cluj-Napoca, 2007.
3. Gruia, Bazil, *Blaga inedit – efigii documentare*, vol. I, Cluj-Napoca, editura Dacia, 1981.
4. Blaga, Lucian, *Hronicul și cântecul vârstelor*, București, editura Humanitas, 2002.

SECȚIUNEA

INFORMARE-

DOCUMENTARE

Elevi/Profesori

Motto: „Cine crede-n zbor, e stăpân peste zare ”

Elevă, Ferencz Edina, Liceul Tehnologic „Ioannes Kajoni” Miercurea-Ciuc, Jud. Harghita

Prof. coordonator, Kedves Erika, Kovacs Edith,

Omul cât trăiește învață

Secțiunea: Informare - documentare fără biblioteci

- BLAGA, Lucian. *Ce aude unicornul*. București: Minerva, 1975, 215 p.
- BLAGA, Lucian. *Izvoade*. București: Humanitas, 2002, 304 p.
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Minerva, 1936, 382 p.
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Minerva, 1974, 479 p.
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Albatros, 1980, 194 p.
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Minerva, 1981, 446 p.
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. [S.l.]: Cartea românească, 1982, 479 p.
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Minerva, 1982, 581 p.
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Eminescu, 1988, 413 p.
- BLAGA, Lucian. *Teatru 1*. București: Minerva, 1984, 427 p.
- BLAGA, Lucian. *Teatru 2*. București: Minerva, 1984, 292 p.
- BLAGA, Lucian. *Teatru 1*. București: Minerva, 1987, 312 p.
- BLAGA, Lucian. *Teatru 2*. București: Minerva, 1987, 270 p.
- BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1970, 551 p.
- BLAGA, Lucian. *Elanul insulei*. Cluj-Napoca: Dacia, 1977, 269 p.
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Eminescu, 1977, 154 p.
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*, Rampa. București: Eminescu, 1977, 162 p.
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Albatros, 1983, 140 p.
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. [S.l.]: Agora, 2008, 357 p.
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. [S.l.]: Tineretului, [s.a.], 256 p.
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Ion Creangă, 1984, 158 p.
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Minerva, 1990, 235 p.
- BLAGA, Lucian. *Texte comentate*. [S.l.]: Albatros, 1976, 154 p.
- BLAGA, Lucian. *Luntrea lui Caron*. București: Humanitas, 1990, 526 p.
- BLAGA, Lucian. *Teatru- Proză autobiografică*. București: Albatros, 1980, 411 p.
- BLAGA, Lucian. *Opere*. București: Minerva, 1977, 514 p.
- CENUȘĂ, Mircea. *Lucian Blaga și Universitatea din Cluj*. București: Școala Albei, 1995, 240 p.
- MANOLESCU, Nicolae. *Lucian Blaga poetul*. În: *Poeți moderni*, Brașov: Aula, 2003, 160-163 p.
- MANOLESCU, Nicolae. *Blaga în ediție definitivă*. În: *Poeți moderni*, Brașov: Aula, 2003, 165-168 p.
- MANOLESCU, Nicolae. *Locomotiva și faunii*. În: *Poeți moderni*, Brașov: Aula, 2003, 168-170 p.
- MANOLESCU Nicolae. *Blaga în ediție critică*. În: *Poeți moderni*, Brașov: Aula, 2003, 170-178 p.
- MANOLESCU, Nicolae. *Blaga după Blaga*. În: *Poeți moderni*, Brașov: Aula, 2003, 178-182 p.
- BLAGA, Lucian. *Universul liric*. [S.l.]: Cartea românească, 1981, 279 p.
- CĂLINESCU, G. Lucian Blaga în: *Istoria literaturii Române de la origini până în prezent*, București Minerva, 1982, 876-881 p.
- CĂLINESCU, G. Lucian Blaga în: *Istoria literaturii Române de la origini până în prezent*, București Minerva, 1982, 915-953 p.
- CIOCULESCU, Șerban. *Despre poezia lui Lucian Blaga*. În: *Poeți Români*, București: Eminescu, 1982, 312-329 p.
- CIOCULESCU, Șerban. *Cuvânt înainte la opere de Lucian Blaga*. În: *Poeți Români*, București: Eminescu, 1982, 330-346 p.
- MANOLESCU, Nicolae. *Lucian Blaga*. În: *Istoria critică a literaturii Române*, [S.L.], Paralela 45,

2008, 677-686 p.

- BLAGA, Lucian. *Poezii colecția mari scriitori români*. Cartea românească: 1982, 480 p.
- BLAGA, Lucian. *Mirabila sămînță*. București: Minerva, 1981, 263 p.
- BLAGA, Lucian. *Opere vol. 2. Poezii*. București: Minerva, 1974, 535 p.
- BLAGA, Lucian. *Opere vol. 3. Tălmăciri*. București: Minerva, 1975, 273 p.
- BLAGA, Lucian. *Opere vol. 4. Teatru*. București: Minerva, , 1977, 514 p.
- BLAGA, Lucian. *Opere vol. 5. Teatru*. București: Minerva, 1977, 486 p.
- BLAGA, Lucian. *Opere vol. 9. Trilogia culturii*. București: Minerva, 1985, 474 p.
- BLAGA, Lucian. *Opere vol. 11. Trilogia cosmologică*. București: Minerva, 1988, 510 p.
- BLAGA, Lucian. *Opere 6. Hronicul și cîntecul vîrstelor*. București: Minerva, 1997, 353 p.
- BLAGA, Lucian. *Poeme*. București: Minerva, 1981, 311 p.
- BLAGA, Lucian. *Peisaj și amintire*. București: Sport-Turism, 1988, 194 p.
- BLAGA, Lucian. *Antologie de poezie populară*. București: Literatură, 1966, 296 p.
- BLAGA, Lucian. *Versei*. Budapest: Európa , 1979, 284 p.
- BLAGA, Lucian. *Mágikus virradat*. Budapest: Európa, 1965, 416 p.
- BLAGA, Lucian. *Évek krónikája és éneke*. Bukarest: Ifjúsági Könyvkiadó, 1968, 197 p.
- BLAGA, Lucian. *Novemberi nyár*. Bukarest: Kriterion, 1987, 108 p.
- BLAGA, Lucian. *Legszebb versei*. Budapest: Albatrosz, 1970, 186 p.
- BLAGA, Lucian. *Egy évszázad arcai*. Bukarest: Kriterion, 1979, 196 p.
- BLAGA, Lucian. *Csodálatos mag*. Cluj-Napoca: Dacia, 1975, 170 p.
- BLAGA, Lucian. *Corespondența*. Cluj-Napoca: Editura Dacia, 1989, 305 p.
- BLAGA, Lucian. *Manole mester*. București: Kritérium, 1984, 106 p.
- BLAGA, Lucian. *Mari scriitori români*. București: Minerva, 1974, 479 p.
- BLAGA, Lucian: *Poemele luminii*, București: Eminescu, 1988, 413 p

Secțiunea: Informare - documentare cu biblioteci

- BLAGA, Lucian. *Ce aude unicornul*. București: Minerva, 1975, 215 p.
- Biblioteca Județeană „Kájoni János”, Str. Stadion, nr.1/bis, Miercurea-Ciuc, 0266371988
- BLAGA, Lucian. *Izvoade*. București: Humanitas, 2002, 304 p.
- Biblioteca Județeană „Kájoni János”, Str. Stadion, nr.1/bis, Miercurea-Ciuc, 0266371988
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Minerva, 1936, 382 p.
- Biblioteca Județeană „Kájoni János”, Str. Stadion, nr.1/bis, Miercurea-Ciuc, 0266371988
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Minerva, 1974, 479 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Tivai Nagy Imre” Sânmartin, nr. 39, 0266332108
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Albatros, 1980, 194 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Tivai Nagy Imre” Sânmartin, nr. 39, 0266332108
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Tivai Nagy Imre” Sânmartin, nr. 39, 0266332108
- Biblioteca Școlii Generale „Mártonffy György”, Cârța, 0266378021
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Minerva, 1981, 446 p.
- Biblioteca Județeană „Kájoni János”, Str. Stadion, nr.1/bis, Miercurea-Ciuc, 266371988
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. [S.l.]: Cartea românească, 1982, 479 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- Biblioteca Școlii Generale „Mártonffy György”, Cârța, 0266378021
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Minerva, 1982, 581 p.
- Biblioteca Școlii Generale „Mártonffy György”, Cârța, 0266378021
- BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Eminescu, 1988, 413 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873

- Biblioteca Școlii Generale „Endes József”, Sânsimion, 0266334613
- Biblioteca comunală Sânsimion, Str. Principală, nr. 110A, Sânsimion 537285, 0746133220
- BLAGA, Lucian. *Teatru 1*. București: Minerva, 1984, 427 p.
- Biblioteca Județeană „Károni János”, Str. Stadion, nr.1/bis, Miercurea-Ciuc, 0266371988
- BLAGA, Lucian. *Teatru 2*. București: Minerva, 1984, 292 p.
- Biblioteca Județeană „Károni János”, Str. Stadion, nr.1/bis, Miercurea-Ciuc, 0266371988
- BLAGA, Lucian. *Teatru 1*. București: Minerva, 1987, 312 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
- BLAGA, Lucian. *Teatru 2*. București: Minerva, 1987, 270 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
- BLAGA, Lucian. *Teatru*. București: Minerva, 1970, 551 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
- BLAGA, Lucian. *Elanul insulei*. Cluj-Napoca: Dacia, 1977, 269 p.
- Biblioteca Județeană „Károni János”, Str. Stadion, nr.1/bis, Miercurea-Ciuc, 0266371988
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Eminescu, 1977, 154 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83, 0266-335114
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*, Rampa. București: Eminescu, 1977, 162 p.
- Biblioteca comunală Vlăhița, Str. Republicii, Vlăhița 535800, 0266 246 393
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Albatros, 1983, 140 p.
- Biblioteca Județeană „Károni János”, Str. Stadion, nr.1/bis, Miercurea-Ciuc, 0266371988
- Biblioteca Liceului Tehnologic “Tivai Nagy Imre” Sânmartin, nr. 39, 0266332108
- BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. [S.l.]:Agora, 2008, 357 p.
- Biblioteca Județeană „Károni János”, Miercurea-Ciuc, Str. Stadion, nr.1/bis, 0266371988
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. [S.l.]: Tineretului, [s.a.], 256 p.
- Biblioteca Județeană „Károni János”, Str. Stadion, nr.1/bis, Miercurea-Ciuc, 0266371988
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Ion Creangă, 1984, 158 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Tivai Nagy Imre” Sânmartin, nr. 39, 0266332108
- Biblioteca comunală Sândominic, Str. Principală nr. 393., 0266-336758
- BLAGA, Lucian. *Hronicul și cântecul vârstelor*. București: Minerva, 1990, 235 p.
- Biblioteca comunală Lunca de Sus, Str. Păltiniș-Ciuc, nr. 1040/C, 0755877694
- BLAGA, Lucian. *Texte comentate*. [S.l.]: Albatros, 1976, 154 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- BLAGA, Lucian. *Luntrea lui Caron*. București: Humanitas, 1990, 526 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- BLAGA, Lucian. *Teatru- Proză autobiografică*. București: Albatros, 1980, 411 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- BLAGA, Lucian. *Opere*. București: Minerva, 1977, 514 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- CENUȘĂ, Mircea. *Lucian Blaga și Universitatea din Cluj*. București: Școala Albei, 1995, 240 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- MANOLESCU, Nicolae. *Lucian Blaga poetul*. În: *Poeți moderni*, Brașov: Aula, 2003, 160-163 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- MANOLESCU, Nicolae. *Blaga în ediție definitivă*. În: *Poeți moderni*, Brașov: Aula, 2003, 165-168 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- MANOLESCU, Nicolae. *Locomotiva și faunii*. În: *Poeți moderni*, Brașov: Aula, 2003, 168-170p
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- MANOLESCU Nicolae. *Blaga în ediție critică*. În: *Poeți moderni*, Brașov: Aula, 2003, 170-178 p

- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
MANOLESCU, Nicolae. *Blaga după Blaga*. În: *Poeți moderni*, Brașov: Aula, 2003,. 178-182 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
BLAGA, Lucian. *Universul liric*. [S.l.]: Cartea românească, 1981, 279 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
CĂLINESCU, G. Lucian Blaga în: *Istoria literaturii Române de la origini până în prezent*, București
Minerva, 1982, 876-881 p
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
CĂLINESCU, G. Lucian Blaga în: *Istoria literaturii Române de la origini până în prezent*, București
Minerva, 1982, 915-953 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
CIOCULESCU, Șerban. *Despre poezia lui Lucian Blaga*. În: *Poeți Români*, București: Eminescu,
1982, 312-329 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
CIOCULESCU, Șerban. *Cuvânt înainte la opere de Lucian Blaga*. În: *Poeți Români*, București:
Eminescu, 1982, 330-346 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
MANOLESCU, Nicolae. *Lucian Blaga*. În: *Istoria critică a literaturii Române*, [S.L.], Paralela 45,
2008, 677-686 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
BLAGA, Lucian. *Poezii colecția mari scriitori români*. Cartea românească: 1982, 480 p.
- Biblioteca Școlii Generale „Endes József”, Sânsimion, 0266334613
BLAGA, Lucian. *Mirabila sămînță*. București: Minerva, 1981, 263 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
BLAGA, Lucian. *Opere vol. 2. Poezii*. București: Minerva, 1974, 535 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
BLAGA, Lucian. *Opere vol. 3. Tălmăciri*. București: Minerva, 1975, 273 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
BLAGA, Lucian. *Opere vol. 4. Teatru*. București: Minerva, , 1977, 514 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
- Biblioteca comunală Vlăhița, Str. Republicii, Vlăhița 535800, 0266 246 39
BLAGA, Lucian. *Opere vol. 5. Teatru*. București: Minerva, 1977, 486 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
BLAGA, Lucian. *Opere vol. 9. Trilogia culturii*. București: Minerva, 1985, 474 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
BLAGA, Lucian. *Opere vol. 11. Trilogia cosmologică*. București: Minerva, 1988, 510 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
BLAGA, Lucian. *Opere 6. Hronicul și cântecul vîrstelor*. București: Minerva, 1997, 353 p.
- Biblioteca comunală Lunca de Sus, Str. Păltiniș-Ciuc, nr. 1040/C, 075587769
BLAGA, Lucian. *Poeme*. București: Minerva, 1981, 311 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
BLAGA, Lucian. *Peisaj și amintire*. București: Sport-Turism, 1988, 194 p.
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
BLAGA, Lucian. *Antologie de poezie populară*. București: Literatură, 1966, 296 p
- Biblioteca Orășenească Băile Tușnad, Str. Oltului nr. 83., 0266-335114
BLAGA, Lucian. *Versei*. Budapest: Európa , 1979, 284 p.
- Biblioteca Liceului Tehnologic „Joannes Kajoni”, Str. Toplița, nr.22, Miercurea-Ciuc, 0266313873
- BLAGA, Lucian. *Mágikus virradat*. Budapest: Európa, 1965, 416 p.
- Biblioteca comunală Sândominic, Str. Principală nr. 393., 0266-336758
BLAGA, Lucian. *Évek krónikája és éneke*. Bukarest: Ifjúsági Könyvkiadó, 1968, 197 p.

-
- Biblioteca comunală Frumoasa, Str. Biserici, nr. 212, 0266325171
 - Biblioteca comunală Sândominic, Str. Principală nr. 393., 0266-336758
 - Biblioteca comunală Lunca de Sus, Str. Păltiniș-Ciuc, nr. 1040/C, 0755877694
 - Biblioteca comunală Ciucsângeorgiu, Str. Principală, nr. 208, 0266331615
 - Biblioteca Școlii Generale „Mártonffy György”, Cârța, 0266378021
 - BLAGA, Lucian. *Novemberi nyár*. Bukarest: Kriterion, 1987, 108 p.
 - Biblioteca Școlii Generale „Mártonffy György”, Cârța, 0266378021
 - Biblioteca comunală Sândominic, Str. Principală nr. 393., 0266-336758
 - BLAGA, Lucian. *Legszebb versei*. Budapest: Albatrosz, 1970, 186 p.
 - Biblioteca comunală Sândominic, Str. Principală nr. 393., 0266-336758
 - BLAGA, Lucian. *Egy évszázad arcai*. Bukarest: Kriterion, 1979, 196 p.
 - Biblioteca Școlii Generale „Mártonffy György”, Cârța, 0266378021
 - BLAGA, Lucian. *Csodálatos mag*. Cluj-Napoca: Dacia, 1975, 170 p.
 - Biblioteca comunală Sândominic, Str. Principală nr. 393., 0266-336758
 - Biblioteca comună Frumoasa, Str. Bisericii, nr. 212, 0266325171
 - Biblioteca comunală Ciucsângeorgiu, Str. Principală, nr. 208, 0266331615
 - BLAGA, Lucian. *Corespondența*. Cluj-Napoca: Editura Dacia, 1989, 305 p.
 - Biblioteca comunală Frumoasa, Str. Bisericii, nr. 212, 0266325171
 - Biblioteca comunală Sândominic, Str. Principală nr. 393., 0266-336758
 - Biblioteca comunală Lunca de Sus, Str. Păltiniș-Ciuc, nr. 1040/C, 0755877694
 - Biblioteca comunală Ciucsângeorgiu, Str. Principală, nr. 208, 026633161
 - BLAGA, Lucian. *Manole mester*. București: Kriterion, 1984, 106 p.
 - Biblioteca comunală Sândominic, Str. Principală nr. 393., 0266-336758
 - Biblioteca comunală Ciucsângeorgiu, Str. Principală, nr. 208, 0266331615
 - Biblioteca comunală Vlăhița, Str. Republicii, Vlăhița 535800, 0266 246 393
 - BLAGA, Lucian. *Mari scriitori români*. București: Minerva, 1974, 479 p.
 - Biblioteca comunală Miklós Márton, Plăieșii de Jos, Str. Principală nr. 102., 0721283329
 - BLAGA, Lucian. *Poemele luminii*, București: Eminescu, 1988, 413 p
 - Biblioteca comunală Miklós Márton, Plăieșii de Jos, Str. Principală nr. 102., 0721283329

Motto: ” O viață întreagă, visând, am scris despre oameni”

Eleva: David Adelina Iuliana, Liceul ”Horea, Cloșca și Crișan” Abdrud

Prof. coordonator: Bendea Mariana Sidonia

O viață întreagă, visând, am scris despre oameni

Secțiunea: Informare – documentare cu/fără biblioteci

1. ALEXANDRU, Ioan; BALOTĂ, Nicolae; AGÂRBICEANU, Ion. *Lucian Blaga*. București: Eminescu, 1981, 339 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
2. ANTOLOGIE. *Dimensiunea metafizică a operei lui Lucian Blaga*. București: Științifică, 1996, 384 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie” Alba Iulia, Strada Gabriel Bethlen, Nr. 5)
3. BALOTĂ, Nicolae. *Lucian Blaga. Geneza lumilor imaginare*. Iași: [s.n.], 1998, 288 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
4. BĂDESCU, Horia. *L'ontologie de la souffrance chez Lucian Blaga*. Troyes: "Cahiers bleus", 2004, 66 p. (Biblioteca Națională din Franța)
5. BĂLU, Ion. *Lucian Blaga*. București: Editura Albatros, 1986. 203 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
6. BĂLU, Ion. *Lucian Blaga: sinteze și comentarii literare pentru liceu, bacalureat și admitere în învățământul universitar*. București: Casa de Presă și Editură Mihai Dascal, 1996, 46 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
7. BĂLU, Ion. *Opera lui Lucian Blaga*. București: Editura Albatros, 1997. 353 p. (Bibliotecile Universității Harvard)
8. BĂLU, Ion. *Viața lui Lucian Blaga*. București: Editura Libra, 1995-1999. 4 volume. (Bibliotecile Universității Harvard)
9. BĂLU, Ion. *Viața lui Lucian Blaga: aprilie 1935-martie 1944. Vol.2*. București: Libra, 1994, 472 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
10. BĂLU, Ion. *Viața lui Lucian Blaga: iulie 1947- mai 1961. Vol.4*. București: Libra, 1999, 440 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
11. BĂNCILĂ, Vasile. *Lucian Blaga Energie Românească*. Cluj-Napoca: Colecția Gând Românesc, 1938, 165 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
12. BĂNCILĂ, Vasile. *Lucian Blaga: energie românească*. Timișoara: Editura Marineasa, 1995. 263 p. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
13. BĂRBULESCU, Titus. *Lucian Blaga: teme și tipare fundamentale*. București: Editura Saeculum I.O., 1997. 158 p. (Biblioteca Universității Berkeley, California)
14. BIRIȘ, Ioan. *Lucian Blaga: conceptele dogmatice*. Cluj-Napoca: Editura Școala Ardeleană, 2020, 297 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
15. BIRIȘ, Ioan. *Lucian Blaga: conceptele dogmatice*. Cluj-Napoca: Școala Ardeleană, 2020, 297 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
16. BLAGA, Lucian, BĂNCILĂ, Vasile. *Corespondență*. București: Muzeul Literaturii române, 2001, 297 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie” Alba Iulia, Strada Gabriel Bethlen, Nr. 5)
17. BLAGA, Corneliu. *Lucian Blaga necunoscut*. Alba Iulia: Centrul Creației Populare, 1995, 280 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
18. BLAGA, Corneliu. *Societatea culturală „Lucian Blaga”*. Alba Iulia: [s.n.], 1993, 112 p. (Biblioteca Județeană Dâmbovița)

19. BLAGA, Dorli. *Blaga supravegheat de Securitate*. Cluj: Biblioteca Apostrof, 1999, 236 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
20. BLAGA, Dorli. *Tatăl meu, Lucian Blaga*. București: Humanitas, 2012, 384 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
21. BLAGA, Dorli. *Tatăl meu, Lucian Blaga*. Cluj-Napoca: Biblioteca Apostrof, 2004. 379 p. (Bibliotecile Universității Harvard)
22. BLAGA, Lucian. *AVRAM IANCU: Dramă în zece tablouri*. Târgu-Mureș: Ardealul, 2012, 140 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie” Alba Iulia, Strada Gabriel Bethlen, Nr. 5)
23. BLAGA, Lucian. *La trilogie de la culture*. Librairie du Savoir, 1995, 431 p. (Biblioteca Națională din Franța)
24. BLAGA, Lucian. *Aforisme*. București: Humanitas, 2001, 296 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
25. BLAGA, Lucian. *Aforisme*. București: Humanitas, 2008, 356 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
26. BLAGA, Lucian. *Amiaza focului*. Alba Iulia: Altip, 2000, 167 p. (Biblioteca Națională din Franța)
27. BLAGA, Lucian. *Antologie de poezie populară*. București: Pentru Literatură, 1966, 304 p. (Universitatea „1 Decembrie” Alba Iulia, Strada Gabriel Bethlen, Nr. 5)
28. BLAGA, Lucian. *Artă și valoare*. București: Fundația „Regele Carol II”, 1939, 114 p. (Universitatea „1 Decembrie” Alba Iulia, Strada Gabriel Bethlen, Nr. 5)
29. BLAGA, Lucian. *Artă și valoare*. București: Humanitas, 1996, 191 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii, nr. 18)
30. BLAGA, Lucian. *Aspecte antropologice*. Timișoara: Facia, 1976, 210 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
31. BLAGA, Lucian. *Aspecte antropologice*. Timișoara: Facla, 1976, 204 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie” Alba Iulia, Strada Gabriel Bethlen, Nr. 5)
32. BLAGA, Lucian. *Biblioteca critica*. București, Piața scînteii 1: Eminescu, 1981, 337 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr. 18)
33. BLAGA, Lucian. *Cărăbușul de aramă*. București: Ion Creangă, 1970, 48 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
34. BLAGA, Lucian. *Ceasornicul de nisip*. Cluj: Dacia, 1973, 330 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” Iași, Strada Păcurari, nr. 4)
35. BLAGA, Lucian. *Cenzură transcendentă*. București: Humanitas, 1993, 191 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr. 18)
36. BLAGA, Lucian. *Corespondență (A-F)*. Cluj-Napoca: Dacia, 1989, 308 p. (Biblioteca Centrală din Iași, Strada Păcurari nr.4)
37. BLAGA, Lucian. *Corespondență (A-F)*. Cluj-Napoca: Dacia, 1989, 308 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie” Alba Iulia, Strada Gabriel Bethlen, Nr. 5)
38. BLAGA, Lucian. *Cunoașterea luciferică*. București: Humanitas, 1993, 223 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr. 18)
39. BLAGA, Lucian. *Despre conștiința filozofică*. Craiova: Facla, 1974, 178 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr. 18)
40. BLAGA, Lucian. *Despre gândirea magică*. București: Garamond, 1992, 174 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie” Alba Iulia, Strada Gabriel Bethlen, Nr. 5)
41. BLAGA, Lucian. *Diferențialele divine*. București: Fundația pentru Literatură și Artă 'Regele Carol II', 1940, 210 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
42. BLAGA, Lucian. *Din lirica engleză/ Tălmăciri*. București: Univers, 1970, 133 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
43. BLAGA, Lucian. *Din lirica universală*. București: Editura de stat pentru literatură și artă, 1957, 192 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
44. BLAGA, Lucian. *Ecce Tempus*. [s.l.]: Fundația Culturală Română, 1992, 154 p.
45. BLAGA, Lucian. *Elanul insulei*. Cluj: Dacia, 1977, 268 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)

46. BLAGA, Lucian. *Eonul dogmatic*. București: Humanitas, 1993, 190 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii, nr.18)
47. BLAGA, Lucian. *Experimentul și spiritul matematic*. București: Științifică, 1969, 246 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
48. BLAGA, Lucian. *Fapta. Înviere*. București: Fundația Culturală Principele Carol, [s.a.], 107 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
49. BLAGA, Lucian. *Ferestre Colorate*. Arad: Librăria Diecează, 1926, 126 p. (Biblioteca Centrală din Iași, Strada Păcurari nr.4)
50. BLAGA, Lucian. *Fețele Unul Veac*. Arad: Librăria Diecează, 1925, 126 p. (Biblioteca Centrală din Iași, Strada Păcurari nr.4)
51. BLAGA, Lucian. *Ființa istorică*. Cluj-Napoca: Dacia, 1977, 292 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
52. BLAGA, Lucian. *Gândirea românească în Transilvania în secolul al XVIII-lea*. București: Științifică, 1966, 232 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
53. BLAGA, Lucian. *Geneza metaforei și sensul culturii*. București: Humanitas, 1994, 223 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii, nr. 18)
54. BLAGA, Lucian. *Gîndire magica si religie*. București: Humanitas, 1996, 382 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr. 18)
55. BLAGA, Lucian. *Hornicul și cântecul vârstelor*. București: Eminescu. 1973, 220 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii, nr.18)
56. BLAGA, Lucian. *Hornicul și cântecul vârstelor*. București: Minerva, 1995, 206 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
57. BLAGA, Lucian. *Isvoade*. București: Humanitas, 2002, 304 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
58. BLAGA, Lucian. *Isvoade: Eseuri, conferințe, articole*. București: Minerva, 1972, 248 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
59. BLAGA, Lucian. *Izvoade*. București: Humanitas, 2012, 312 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
60. BLAGA, Lucian. *În marea trecere/ The Great Transition*. București: Eminescu, 1975, 200 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
61. BLAGA, Lucian. *La curțile dorului*. București: Fundația pentru Literatură și Artă, 1938, 98 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
62. BLAGA, Lucian. *L'arche de Noé*. Paris: Librairie roumaine antitotalitaire, 1999, 175 p. (Biblioteca Națională din Franța)
63. BLAGA, Lucian. *Le grand passage: poèmes. Une vision des sentiments*. Marseille: Autres temps, 2003, 173 p. (Biblioteca Națională din Franța)
64. BLAGA, Lucian. *L'être historique*. Paris: Librairie du savoir, 1991, 243 p. (Biblioteca Națională din Franța)
65. BLAGA, Lucian. *Lucian Blaga: corespondență de familie*. București: Editura Universal Dalsi, 2000. 106 p. (Bibliotecile Universității Harvard)
66. BLAGA, Lucian. *Lucian Blaga: Dossier*. [S.l.]: [s.n.], 1982, 149 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
67. BLAGA, Lucian. *Luntrea lui Caron*. București: Humanitas, 1998, 384 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
68. BLAGA, Lucian. *Luntrea lui Caron*. București: Humanitas, 2006, 584 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
69. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București, Humanitas, 2008, 359 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
70. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Eminescu, 1977, 162 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
71. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole*. București: Univers, 1974, 138 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)

72. BLAGA, Lucian. *Meșterul Manole. Teatru*. Iași: Agora, 2008, 360 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
73. BLAGA, Lucian. *Mirabila semință. Milagrosa semente*. București: Minerva, 1981, 264 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii, nr.18)
74. BLAGA, Lucian. *Mirabila semință; Poemele luminii*. București: Pentru Literatură, 1968, 264 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
75. BLAGA, Lucian. *Novanta liriche*. București: Minerva, 1971, 294 p. (Biblioteca Centrală din Iași, Strada Păcurari nr.4)
76. BLAGA, Lucian. *Novemberi nyár: Válogatott versek*. București: Kriterion Könyvkiadó, 1987, 108 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
77. BLAGA, Lucian. *Opera dramatică*. Sibiu: Dacia Traiana, 1942, 376 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
78. BLAGA, Lucian. *Opera poetică*. București: Humanitas, 2007, 651 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
79. BLAGA, Lucian. *Opere 1- Poezii*. București: Minerva, 1974, 489 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr. 18)
80. BLAGA, Lucian. *Opere 1*. București: Minerva, 1982, 600 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
81. BLAGA, Lucian. *Opere 10- Trilogia Valorilor*. București: Minerva, 1987, 370 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
82. BLAGA, Lucian. *Opere 11*. București: Minerva, 1988, 510 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
83. BLAGA, Lucian. *Opere 12*. București: Minerva, 1995, 179 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
84. BLAGA, Lucian. *Opere 2- Teatru*. București: Academia Română, 2008, 1094 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
85. BLAGA, Lucian. *Opere 2*. București: Minerva, 1984, 580 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
86. BLAGA, Lucian. *Opere 3- Tălmăciri*. București: Minerva, 1975, 272 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
87. BLAGA, Lucian. *Opere 3*. București: Minerva, 1986, 650 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
88. BLAGA, Lucian. *Opere 4- Teatru*. București: Minerva, 1877, 518 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
89. BLAGA, Lucian. *Opere 4- Teatru*. București: Minerva, 1977, 514 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
90. BLAGA, Lucian. *Opere 5- Teatru*. București: Minerva, 1977, 486 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
91. BLAGA, Lucian. *Opere 5- Teatru*. București: Minerva, 1977, 490 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
92. BLAGA, Lucian. *Opere 7- Eseuri*. București: Minerva, 1980, 416 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
93. BLAGA, Lucian. *Opere 8- Trilogia cunoașterii*. București: Minerva, 1983, 738 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr.18)
94. BLAGA, Lucian. *Opere 9. Trilogia culturii*. București: Minerva, 1985, 478 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
95. BLAGA, Lucian. *Orizont și stil*. București: Humanitas, 1944, 189 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr. 18)
96. BLAGA, Lucian. *Peisaj și amintire*. București: Sport- Turism, 1988, 196 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
97. BLAGA, Lucian. *Pietre pentru templul meu*. București: Cartea Românească, 1920. 80 p. (Bibliotecile Universității Harvard)

98. BLAGA, Lucian. *Poeme/ Gedichte*. București: Minerva, 1980, 688 p. (Biblioteca Centrală din Iași, Strada Păcurari nr.4)
99. BLAGA, Lucian. *Poemele luminii [Blaga, Lucian] [1991]*. București: Editura Prometeu, 1991, 128 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
100. BLAGA, Lucian. *Poemele luminii*. București: Muzeul Literaturii Române, 1995, 95 p. (Biblioteca Metropolitană București, Strada G-ral Christian Tell nr.10)
101. BLAGA, Lucian. *Poèmes*. Bucarest: Minerva, 1974, 275 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
102. BLAGA, Lucian. *Poems. Selections. English*. Columbus: Ohio State University Press, 1989, 211 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
103. BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Albatros, 1980. 196 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr. 18)
104. BLAGA, Lucian. *Poezii*. București: Albatros, 1992, 244 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
105. BLAGA, Lucian. *Religie și spirit*. București: Semne, 2006, 213 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
106. BLAGA, Lucian. *Religie Și Spirit*. Sibiu: Dacia Traiana, 1942, 212 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
107. BLAGA, Lucian. *Scrieri despre artă*. București: Meridiane, 1970, 196 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
108. BLAGA, Lucian. *Spațiul mioritic*. București: Humanitas, 1994, 226 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii, nr. 18)
109. BLAGA, Lucian. *Știință și creație*. București: Humanitas, 1996, 222 p. (Biblioteca Centrală din Iași, Strada Păcurari nr.4)
110. BLAGA, Lucian. *The poems of light*. Llandogo: The Old Stile Press, 2002, 60 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
111. BLAGA, Lucian. *Théâtre*. Bucarest: Minerva, 1986, 339 p. (Biblioteca Națională din Franța)
112. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii*. București: ELU, 1969, 396 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
113. BLAGA, Lucian. *Trilogia culturii*. București: Humanitas, 2011, 504 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
114. BLAGA, Lucian. *Trilogia cunoașterii: Spațiul mioritic. Geneza metaforei și sensul culturii. Orizont și stil*. București: Humanitas, 1994, 222 p. ; 190 p. ; 224p. (Biblioteca U.B.B Cluj: Strada Mihail Kogălniceanu nr. 1)
115. BLAGA, Lucian. *Trilogia valorilor*. București: Minerva, 1987, 634 p. (Biblioteca U.B.B Cluj , Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
116. BLAGA, Lucian. *Versuri*. București: Tineret, 1966, 256 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
117. BLAGA, Lucian. *Versuri*. București: Tineretul, 1966, 254 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
118. BLAGA, Lucian. *Zalmoxis: obscure păgân*. Iași ;Deddington, Oxford: Center for Romanian Studies, 2001, 114 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
119. BLAGA, Lucian. *Zări și etape*. București: Minerva, 1990, 362 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
120. BLAGA, Lucian. *Zări și etape*. București: Pentru Literatură, 1968, 362 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
121. BRAGA, Corin. *Lucian Blaga. Geneza lumilor imaginare*. Iași: Institutul European, 1998, 288 p. (Biblioteca Județeană Dâmbovița)
122. BREAZU, Ion. *De amicitia. Lucian Blaga - Ion Breazu: Corespondență*. Cluj: Apostrof, 1995, 348 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
123. BUCUR, Marin. *Lucian Blaga – dor și eternitate*. București: Albatros, 1971, 216 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
124. CARLUGEA, Zenovie. *Poezia lui Lucian Blaga*. Târgu-Jiu: Al Ștefulescu, 1995, 358 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
125. CĂRPINIȘIANU, Radu. *Hronicul ilustrat al lui Lucian Blaga: album foto documentar*. Alba Iulia: [s.n.], 2002, 122 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
126. CENUȘĂ, Mircea. *Lucian Blaga și Universitatea din Cluj*. Alba Iulia: Școala Albei, 1995, 242 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr. 18)
127. CHELARIU, Traian. *Lucian Blaga și glasul Bucovinei*. Cernăuți: [s.n.], 1938, 12 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
128. CHEVALIER, Jean, GHEERBRANT Gh. *Dicționar de simboluri*. București: Artemis, 1994, 503p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
129. CIMPOI, Mihai. *Lucian Blaga Paraul, Lucifericul, Mioriticul*. Cluj-Napoca: [s.n.], 1997, 124 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)

130. CIOBOTARI, Călin. *Actul și inactul în metafizica lui Lucian Blaga*. Iași: Priceps Edit, 2008. 140 p. (Biblioteca Județeană „Octavian Goga” - Cluj)
131. COZMA, Carmen. *Lucian Blaga: filosofarea "Sub specia misterului"*. Iași: Editura Timpul, 2002. 99 p. (Bibliotecile Universității Harvard)
132. CRĂCIUN, Corneliu. *Lucian Blaga sau de șapte ori Europa*. [S.l.]: [s.n.], 2007, 213 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
133. CROHMĂLNICEANU, Ovidiu. *Lucian Blaga*. București: Editura pentru literatură, 1963, 180 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
134. CUBLEȘAN, Constantin. *Lucian Blaga, dramaturgul*. [S.l.]: Virtual, [s.a.], 86 p. (Biblioteca „Lucian Blaga” Madrid)
135. CUBLEȘAN, Constantin. *Lucian Blaga: zece ipostaze teatrale*. Cluj-Napoca: Editura Dacia XXI, 2011. 144 p. (Bibliotecile Universității Harvard)
136. CUBLEȘAN, Constantin; BĂGIU, Lucian; CÂMPAN, Diana. *Dicționarul personajelor din teatrul lui Lucian Blaga*. Cluj-Napoca: Dacia, 2005, 456 p. (Biblioteca Județeană Dâmbovița)
137. DIACONU, Florica. *Dicționar de termeni filosofici ai lui Lucian Blaga*. București: Univers enciclopedic, 2000, 347 p. (Biblioteca Națională din Franța)
138. DIȚĂ, Dimitria. *Tradiționalism și modernism în poezia lui Lucian Blaga: lucrare științifică*. Craiova: Contrafort, 2017, 62 p. (Biblioteca Centrală Cluj)
139. DRIVA, Fenia. *Lucian Blaga: dicționar*. Râmnicu-Vâlcea: Ofsetcolor, 2003, 153 p. (Biblioteca Județeană Dâmbovița)
140. FÂNTÂNERU, Constantin. *Poezia lui Lucian Blaga și gândirea mitică*. Cluj-Napoca: Eikon, 2011, 280 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
141. FILIMON, Irina Elena. *Poezia postumă a lui Lucian Blaga*. Tecuci: Grapho Press, 2017, 111 p. (Biblioteca Centrală Cluj)
142. FNACHE, Vasile. *Chipurile tăcute ale veșniciei în lirica lui Lucian Blaga*. Cluj-Napoca: Limes, 2007, 215 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
143. GÁLDI, László. *Contributions à l'histoire de la versification roumaine; la prosodie de Lucian Blaga*. Budapest: Akademiai Kiadó, 1972. 205 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
144. GANĂ, George. *Lucian Blaga și clasicismul*. [S.l.]: Limbă și literatură, 2006, 135 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
145. GANĂ, George. *Opera literară a lui Lucian Blaga: Monografie*. București: Minerva, 1976, 416 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
146. GAVRILIU, Laura-Irina. *Poezia lui Lucian Blaga: partitură a alfabetului cosmin*. Bacău: Rovimed Publishers, 2010. 172 p. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
147. GAVRILIU, Leonard. *Inconștientul în viziunea lui Lucian Blaga: preludiu la o noologie abisală*. București: IRI, 1997. 260 p. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
148. GESCU, Clima. *Lucian Blaga – Filozof al veacului XXI*. Chișinău: Bulat Art Glob, 1995, 64 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
149. GHIȘE, Dumitru; BOTEZ, Angela; BOTEZ, Victor. *Lucian Blaga. Cunoaștere și creație: Culegere de studii*. București: Cartea Românească, 1987, 377 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
150. GRUIA, Bazil. *Blaga inedit: amintiri și documente*. Cluj-Napoca: Dacia, 1974, 320 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
151. GRUIA, Lucian. *Lucian Blaga, universul clepsidră și matricea stilistică*. Iași: [s.n.], 2012, 91 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
152. HUSAR, Alexandru. *Lucian Blaga, între amintire și actualitate*. Iași: Princeps Edit, 2008, 155 p. (Biblioteca „Lucian Blaga” Madrid)
153. INDRIEȘ, Alexandra. *Corola de minuni a lumii: Interpretare stilistică a sistemului poetic al lui Lucian Blaga*. Timișoara: Facla, 1975, 246 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
154. INDRIEȘ, Alexandra. *Sporind a lumii taină: Verbul în poezia lui Lucian Blaga*. București: Minerva, 1981. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
155. IVLAMPİE, Ivan. *Lucian Blaga. Între metafizică și teologie*. [S.l.]: Luminătorul, 2003, 37 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
156. JONES, Michael. *The metaphysics of religion: Lucian Blaga and contemporary philosophy*. Madison, NJ: Fairleigh Dickinson University Press, 2006, 287 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
157. LIVADĂ, Melania. *Inițiere în poezia lui Lucian Blaga: Studiu critic*. București: Cartea Românească, 1974, 216 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
158. MAREȘ, Nicolae. *Lucian Blaga. Traducător, traductolog: studiu*. București: eLiteratura, 2020, 327 p. (Biblioteca Centrală Cluj)

159. MAREȘ, Nicolae. *Lucian Blaga: diplomat de Varșovia*. București: Editura Fundației Romania de Măine, 2011. 394 p. (Bibliotecile Universității Harvard)
160. MĂRGINEANU, Ion. *Lucian Blaga- amiaza focului*. București: Albatros, 1986, 203 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
161. MICU, Dumitru. *Estetica lui Lucian Blaga*. București: Științifică, 1970, 210 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
162. MICU, Dumitru. *Lirica lui Lucian Blaga*. București: Pentru Literatură, 1967, 164 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
163. MICU, Dumitru. *Lucian Blaga: Autofăurirea prin logos*. București: Constelații, 2003, 286 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
164. MIHĂILESCU, Dan C.. *Dramaturgia lui Lucian Blaga*. Cluj-Napoca: Dacia, 1984. 226 p. (Biblioteca Universității Berkeley, California)
165. MIHĂILESCU, Diana. *The 19th Biennial Conference on Teachers and Teaching: 1st-5th July 2019 “Lucian Blaga” University of Sibiu, Romania: program boock of abstracts*. Sibiu: Editura Universității “Lucian Blaga” din Sibiu, 2019, 172 p. (Biblioteca Centrală Cluj)
166. MIHU, Achim. *Lucian Blaga: Miorița cultă a spiritualității românești*. București: Editura Viitorul Românesc, 1995. 240 p. (Biblioteca Universității Berkeley, California)
167. MINCU, Marin. *Lucian Blaga: critică literară; Poezii*. Constanța: Editura Pontica, 1995. 304 p. Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
168. MISKOLCZY, Ambrus. *Lélek és titok: „A mioritikus tér” mítosza avagy Lucian Blaga eszmevilágáról*. Budapest: Közép-Európa Intézet, Kortárs Kiadó, 1994, 127 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
169. MODOLA, Doina. *Lucian Blaga și teatrul: riscurile avangardei*. București: Anima, 2017, 302 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” din București)
170. MODOLA, Doina. *Lucian Blaga și teatrul: Tulburarea apelor. Fapta. Daria. Înviere: jocurile dramei*. București: Anima, 2017, 382 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” din București)
171. MODOLA, Doina. *Lucian Blaga și teatrul*. București: Anima, 1999, 310 p. (Biblioteca Județeană Dâmbovița)
172. MODOLA, Doina. *Lucian Blaga și teatrul. Insurgentul: Memorii. Publicistică. Eseuri*. București: Anima, 1999, 310 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
173. MODOLA, Doina. *Lucian Blaga și teatrul: Riscurile avangardei*. București: Anima, 2003, 302 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
174. MORARU, Cornel. *Lucian Blaga: Convergențe între poet și filosof*. Târgul-Mureș: Ardealul, 2005, 341 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
175. MORARU, Cornel. *Lucian Blaga: monografie, antologie comentată, receptare critică*. Brașov: Aula [Brașov], 2004, 189 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
176. MUNTEAN, Ironim. *Polemicele lui Lucian Blaga*. Alba Iulia: Al-Tip, 2007, 62 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
177. MUNTEAN, Ironim; IACOB, Ovidiu. *Lucian Blaga – azi în școală*. Alba Iulia: Școala Albei, 2001, 72 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
178. MUNTEANU, Bazil. *Lucian Blaga, ein Metaphysiker des Geheimnisses und Kulturphilosoph*. România: [s.n.], 1995, 93 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
179. MUSCĂ, Vasile. *Filosofia ideii naționale la Lucian Blaga și D.D.Roșca*. Cluj: Apostrof, 1996, 176 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
180. MUTHU, Mircea. *Lucian Blaga - dimensiuni răsăritene*. Pitești: Paralela 45, 2002, 117 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
181. MUTHU, Mircea. *Lucian Blaga- dimensiuni răsăritene*. Pitești: Paralela 45, 2002, 118 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
182. NECHIFOR, Andreea. *Lucian Blaga în contextul epocii sale. Relația cu Gândirea*. Brașov: Universității Transilvania, 2011, 368 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
183. NEGREA, Marțian. *10 cîntece pe versuri de Lucian Blaga*. București: Muzicală, 1969, 784 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)

184. NICOLAU, Petre. *Motive lirice în poezia lui Lucian Blaga: Drumul și oglinda*. București: Editura Viitorul Românesc, 1999. 255 p. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
185. NICUȘAN, Constantin. *Conceptualizarea demoniului în filozofia lui Lucian Blaga*. Cluj-Napoca: Argonaut, 2012, 322 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
186. NISTOR, Eugeniu. *Conceptul de spațiu Mioritic în filozofia lui Lucian Blaga*. Târgul-Mureș: Ardealul, 2022, 455 p. (Biblioteca Centrală Cluj și Biblioteca Județeană Târgul-Mureș)
187. NISTOR, Eugeniu. *Lucian Blaga-biografie și destin*. Târgul-Mureș: Ardealul, 2019, 91 p. (Biblioteca Centrală Cluj)
188. NISTOR, Eugeniu. *Spațiul mioritic al lui Lucian Blaga: Dosar de receptare în critica filosofică*. [S.l.]: [s.n.], 2004, 105 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
189. NOICA, Constantin. *Lucian Blaga's Metaphysical Outlook and the 20th Century*. București: [s.n.], 1997, 344 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
190. *Numărul 1, din 1982*. În: *Revista Manuscriptum*, XIII, 1982, Nr. 1. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-1-din-1982-romcart-1982-218664>)
191. *Numărul 1, din 1985*. În: *Revista Manuscriptum*, XVI, 1985, Nr. 1. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-1-din-1985-romcart-1985-218666>)
192. *Numărul 1, din 1988*. În: *Revista Manuscriptum*, XIX, 1988, Nr. 1. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-1-din-1988-romcart-1988-218692>)
193. *Numărul 1, din 1989*. În: *Revista Manuscriptum*, XX, 1989, Nr. 1. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-1-din-1989-romcart-1989-218674>)
194. *Numărul 1, din 1990*. În: *Revista Manuscriptum*, XXI, 1990, Nr. 1. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-1-din-1990-romcart-1990-218662>)
195. *Numărul 2, din 1989*. În: *Revista Manuscriptum*, XX, 1989, Nr. 2. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-2-din-1989-romcart-1989-218680>)
196. *Numărul 2, din 1990*. În: *Revista Manuscriptum*, XXI, 1990, Nr. 2. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-2-din-1990-romcart-1990-218660>)
197. *Numărul 3, din 1983*. În: *Revista Manuscriptum*, XIV, 1983, Nr. 3. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-3-din-1983-romcart-1983-218684>)
198. *Numărul 3, din 1986*. În: *Revista Manuscriptum*, XVII, 1986, Nr. 3. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-3-din-1986-romcart-1986-218668>)
199. *Numărul 3, din 1987*. În: *Revista Manuscriptum*, XVIII, 1987, Nr. 3. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-3-din-1987-romcart-1987-218696>)
200. *Numărul 3, din 1988*. În: *Revista Manuscriptum*, XIX, 1988, Nr. 3. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-3-din-1988-romcart-1988-218688>)
201. *Numărul 3, din 1989*. În: *Revista Manuscriptum*, XX, 1989, Nr. 3. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-3-din-1989-romcart-1989-218672>)
202. *Numărul 3-4, din 1990*. În: *Revista Manuscriptum*, XXI, 1990, Nr. 3-4. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-3-4-din-1990-romcart-1990-218656>)
203. *Numărul 4, din 1989*. În: *Revista Manuscriptum*, XX, 1989, Nr. 4. (<http://www.targulcartii.ro/revista-manuscriptum/numarul-4-din-1989-romcart-1989-218678>)
204. OPREA, Constantin. *Metode și tehnici ale cunoașterii științifice*. Sibiu: Universității „Lucian Blaga”, 2006, 432 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
205. OPRIȘAN, Ionel. *Lucian Blaga: Sub zodia mitului*. București: Saeculum I. O, 2015, 431 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
206. OPRIȘAN, Ionel. *Lucian Blaga printre contemporani: Dialoguri adnotate*. București: Saeculum I.O., 1995, 608 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
207. PECICAN, Ovidiu. *Câteva secrete ale romancierului Lucian Blaga*. Cluj-Napoca: Eco Transilvan, 2014, 171 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
208. PECICAN, Ovidiu. *Câteva secrete ale romancierului Lucian Blaga: și patru interviuri editate și inedite*. Cluj-Napoca, 2014. 171 p. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
209. PÎRVU, Iuliu. *Lucian Blaga: Poezii esențiale și alte texte comentate*. Cluj-Napoca: Societatea Culturală "Lucian Blaga, 2002, 172 p. (Biblioteca Județeană Mureș)

210. POP, Adrian. *O fenomenologie a gândirii istorice românești*. București: ALL, 1999, 354 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
211. POP, Ion. *Lucian Blaga: universul liric*. Cluj-Napoca: Școala Ardeleană, 2022, 450 p. (Biblioteca Centrală Cluj și Biblioteca de Litere Cluj)
212. POP, Ion. *Lucian Blaga. Universul liric*. București: Românească, 1981, 276 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
213. POP, Ion. *Lucian Blaga: universul liric*. București: Cartea Românească, 1981, 283 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
214. POP, Ion. Transcrieri. *Eseuri: Lucian Blaga, Bacovia George, Maniu Adrian*. Cluj-Napoca: Dacia, 1976, 228 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
215. POP, Traian. *Lucian Blaga: ontologia culturii*. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință, 2006. 211 p. (Bibliotecile Universității Harvard)
216. POPA, Mircea. *Lucian Blaga: perspective transilvănene*. Cluj-Napoca: Școala Ardeleană, 2018, 348 p. (Biblioteca Centrală Cluj)
217. POPA, Mircea. *Lucian Blaga și contemporanii săi*. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință, 2007, 252 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
218. POPA, Valer. *Lucian Blaga - profesorul: Omagiu unui fost student*. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință, 2014, 147 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
219. POPESCU, George. *Lucian Blaga și paradigma gândirii europene*. Craiova: Aius, 2011. 201 p. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
220. POPESCU, George. *Tensiunea esențială. Metaforă și revelație în opera lui Lucian Blaga*. Constanța: Pontica, 1997, 198 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
221. RAȚIU, Bogdan. *Lirica postumă a lui Lucian Blaga: abordare semiostilistică*. Târgul-Mureș: Ardealul, 2009, 160 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
222. ROATĂ, Elena. *Lirica lui Lucian Blaga sau Despre mersul gândirii provocator*. București: Eikon, 2022, 302 p. (Biblioteca Centrală Cluj și Biblioteca de Litere Cluj)
223. RUGESCU, Lelia. *Cu Lucian Blaga*. Cluj-Napoca: Dacia, 1985. 212 p. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
224. RUGESCU, Lelia. *Cu Lucian Blaga: Amintiri*. Cluj-Napoca: Dacia, 1985, 212 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș)
225. RUSU, Liviu. *De la Eminescu la Lucian Blaga: și alte studii literare și estetice*. București: Cartea Românească, 1981. 505 p. (Biblioteca Universității Berkeley, California)
226. SĂVULESCU, Geo. *Lucian Blaga: Filosofia prin metafore*. București: Vremea, 2012, 176 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
227. SĂVULESCU, Geo. *Lucian Blaga. Filosofia prin metafore*. București: Vremea, 2012, 176 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
228. SĂVULESCU, Geo. *Lucian Blaga: filosofia prin metafore*. București: Editura Vremea, 2012. Volume. (Bibliotecile Universității Harvard)
229. SÎRGHIE, Anca. *Lucian Blaga și ultima lui muză*. Sibiu: Techno Media, 2015, 200 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
230. SLĂVESCU, Micaela. *Manuscris moderne et document d'archive, monographie*. [S.l.]: [s.n.], 1975, 117 p. (Biblioteca Națională din Franța)
231. SOFRONIE, Valeriu. *Prosperitatea lui Blaga*. Buzău, Editghrap, 2020, 227 p. (Biblioteca Centrală Cluj)
232. SOLOMON, Lăcrămioara. *Poetica elementelor în lirica lui Lucian Blaga*. Iași: Institutul European, 2008, 384 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
233. SONEA, Ciprian, Bogdan. *Fenomenul religios la Lucian Blaga și Emil Cioran*. Cluj-Napoca: Paradigme, 2011, 232 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
234. SONEA, Ciprian. *Fenomenul religios la Lucian Blaga și Emil Cioran*. Cluj- Napoca: Limes, 2011, 232 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
235. STĂNILOAE, Dumitru. *Poziția domnului Lucian Blaga față de creștinism și ortodoxie*. București: Paideia, 1997. 188 p. (Biblioteca Universității Berkeley, California)

236. STĂNILOAE, Dumitru. *Poziția domnului Lucian Blaga față de creștinism și ortodoxie*. București: Paideia, 1992, 128 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
237. SURDU, Alexandru. *Gânduri despre Lucian Blaga*. Târgul-Mureș: Ardealul, 2020, 261 p. (Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” din București)
238. ȘANDOR, Camelia, Ioana. *Om, creație, libertate. Cultura ca orizont ontologic uman în concepția filozofului Lucian Blaga*. Iași: Lumen, 2008, 124 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
239. ȘORA, Mariana. *Cunoaștere poetică și mit în opera lui Lucian Blaga*. București: Minerva, 1970, 280 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
240. ȘTEFAN, Emilia. *Influențe germane în opera lui Lucian Blaga*. Craiova: Universitaria, 2013, 284 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
241. TĂNASE, Alexandru. *Lucian Blaga – filosoful poet, poetul filosof*. București: Cartea Românească, 1977, 480 p. (Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș și Biblioteca Județeană Mureș)
242. TĂNASE, Alexandru. *Lucian Blaga, filosoful poet, poetul filosof*. București: Cartea Românească, 1977. 478 p. (Biblioteca Universității Berkeley, California)
243. TEODORAN, Eugen. *Lucian Blaga, mitul dramatic*. Timișoara: Facla, 1985. 343 p. (Biblioteca Universității Berkeley, California)
244. TEODORESCU, Alexandru. *Lucian Blaga și cultura populară românească*. Iași: Junimea, 1983, 180 p. (Bibliotecile Universității Harvard)
245. TICAN, Elena Aurora. *Poezie erotică la Lucian Blaga: lucrare științifică*. Câmpulung Muscel: Editura Larisa, 2017, 33 p. (Biblioteca Centrală Cluj)
246. TODORAN, Eugen. *Lucian Blaga: Mitul poetic*. Timișoara: Facla, 1981. Vol. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
247. TODUȚĂ, Sigismund. *La curțile dorului: trei madrigale pe versuri de Lucian Blaga*. București: Editura Muzicală, 1981, 31 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
248. TUDOR, Mirela. *Lucian Blaga: poetica misterului și a aspirației spre divinitate*. Craiova: Else, 2021, 132p. (Biblioteca Centrală Cluj)
249. TUDORAN, Eugen. *Lucian Blaga. Mitul dramatic*. Timișoara: Facla, 1985, 344 p. (Biblioteca Județeană Dâmbovița)
250. TUDORAN, Eugen. *Lucian Blaga: Mit, poezie, mit poetic*. București: Grai și suflet, 1997, 480 p. (Biblioteca Județeană Dâmbovița)
251. TURCU, Constantin I.. *Lucian Blaga sau fascinația diplomației*. București: Editura Enciclopedică, 1995. 263 p. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
252. VAIDA, Mircea. *Lucian Blaga. Afinități și izvoare*. București: Minerva, 1975, 353 p. (Biblioteca Națională a Republicii Moldova)
253. VAIDA, Mircea. *Pe urmele lui Lucian Blaga*. București: Editura Sport-Turism, 1982, 324 p. (Biblioteca Județeană Mureș)
254. VAIDA, Mircea. *Pe urmele lui Lucian Blaga*. București: Sport-Turism, 1982. 321 p. (Biblioteca Universității Berkeley, California)
255. VAIDA, Mircea. *Pe urmele lui Lucian Blaga*. București: SPORT-TURISM, 1982, 322 p. (Biblioteca H.C.C Abrud, Strada Republicii nr. 18)
256. VASILESCU, Emil. *Lucian Blaga*. București: Editura Eminescu, 1981. (Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” Dolj)
257. VĂTĂMANIUC, Dimitrie. *Lucian Blaga: biobibliografie; 1895-1961*. București, 1977, 763 p. (Biblioteca U.B.B Cluj, Strada Mihail Kogălniceanu, nr.1)
258. VĂTĂMANIUC, Dimitrie. *Lucian Blaga (1895-1961). Biobibliografie*. București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1977, 762 p. (Biblioteca Universității Cambridge)
259. VOROBCHIEVICI, Octav. *Cu Lucian Blaga în Portugalia*. Cluj-Napoca: Grința, 2005, 107 p. (Biblioteca Universității „1 Decembrie” Alba Iulia, Strada Gabriel Bethlen, Nr. 5)
260. WALKER, Brenda. *Complete Poetical Works of Lucian Blaga*. Iași: The Center for Romanian Studies, 2001, 624 p. (Biblioteca Centrală din Iași, Strada Păcurari nr.4)
261. WEIMER, Adriana. *Anii vieții: antologia Festivalului Internațional “Lucian Blaga”: ediția a VIII-a, Lugoj, 2*. Timișoara: Eurostampa, 2018, 158 p. (Biblioteca Centrală Cluj)

SECȚIUNEA

ARTE PLASTICE elevi și profesori

Motto: „Cântec în doi”,

Elevă: Avram Mihaela, Liceul cu program sportiv Alba Iulia, jud. Alba,

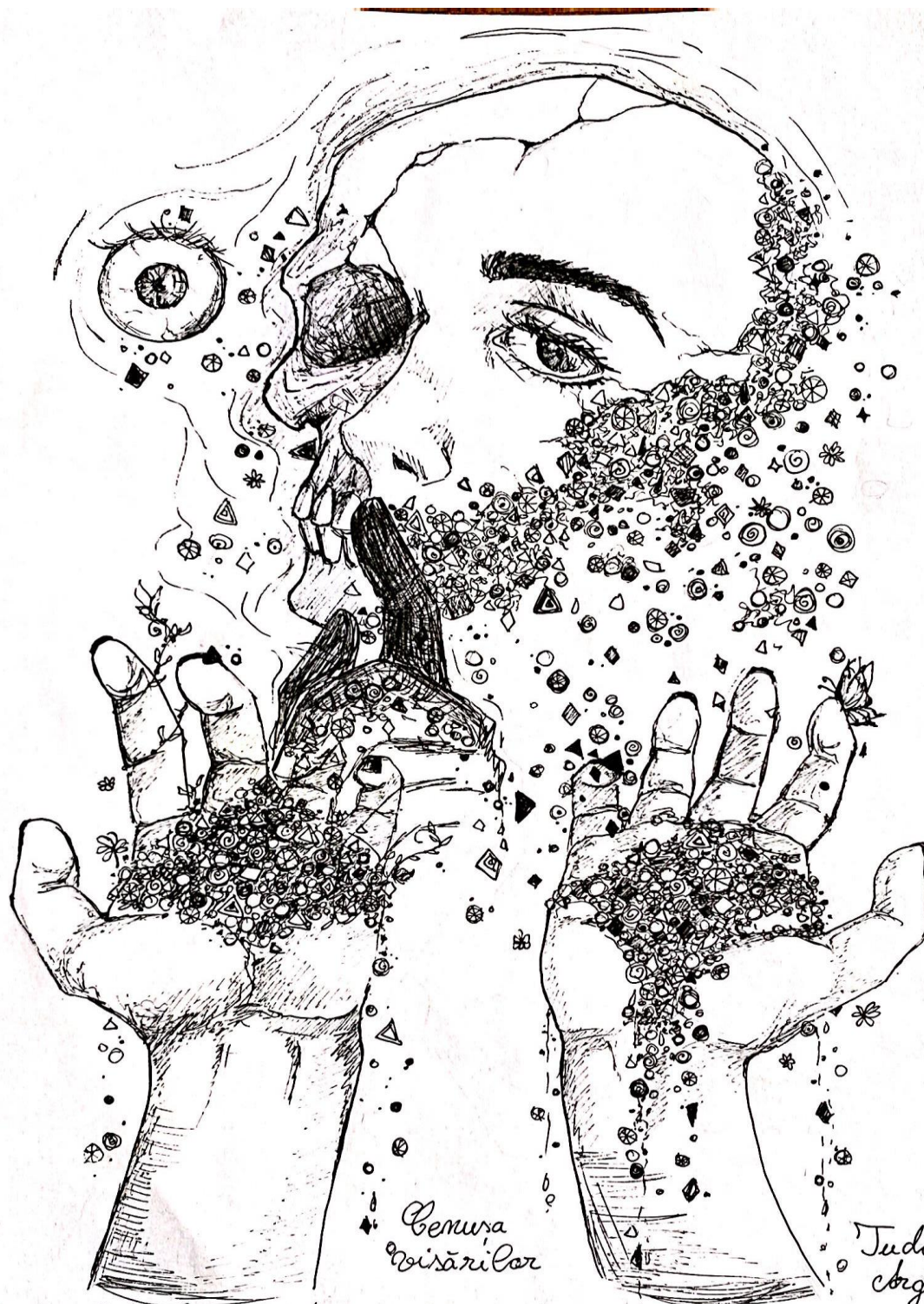
Prof. coordonator: Mihăiță Maria

Motto: „Cenușa visărilor”,

Elevă: Vintilă Ana, Colegiul Național ”I.M. Clain” Blaj, jud. Alba,

Prof. coordonator: Seicean Daiana

*Cenușa
visărilor*

*Tudor
Cîrgher*

*Cenușa visărilor noastre
Se cime grămizeri peste noi;
Precum se coboară ne glăstre;*

*Atînse, petalele - albastre,
De-o găoacă cărută de sus printre foi.*

Motto: „Cine crede-n zbor e stăpân peste zare/ Asfințit marin ”,

Elevă: Rusu Ana Maria, Centrul Județean de Excelență Vrancea/Colegiul Național ”Al.I.Cuza”
Focșani,

Prof. coordonator: Chelaru Silvia Ofelia

Motto: „Ne exprimăm mai ușor prin artă decât prin cuvinte/ Balada fiului pierdut”

Elevă: Cîmpean Bianca Antonia , Liceul „Corneliu Medrea” Zlatna, jud. Alba,

Prof. Coordonator: Rusan Mirela

Motto: „Întotdeauna spun ceea ce simt și cred/ În lan”
Elevă: Sacota Ștefania, Liceul Teoretic Teiuș, jud. Alba,
Prof. coordonator: Oltean Corina

Motto: „Primăvara din jur nu mai contează, atât timp în sufletul meu e toamnă/ Amurg de toamnă” (Lucian Blaga)”,

Elevă: Beleiu Denisa, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, jud. Alba,

Prof. coordonator: Marinceaș Marinela Adriana

Motto: „Unde ești astăzi, nu știi”,

Elevă: Giurca Eliza Celeste, Școala Gimnazială ”Ion Agârbiceanu” Alba Iulia , jud Alba,

Prof. coordonator: Popa Ramona Claudia

Motto: „Unde ești astăzi, nu știi/Amintire”

Elevă: Maia Mihai, Școala Gimnazială ”Ion Agârbiceanu” Alba Iulia, jud Alba,

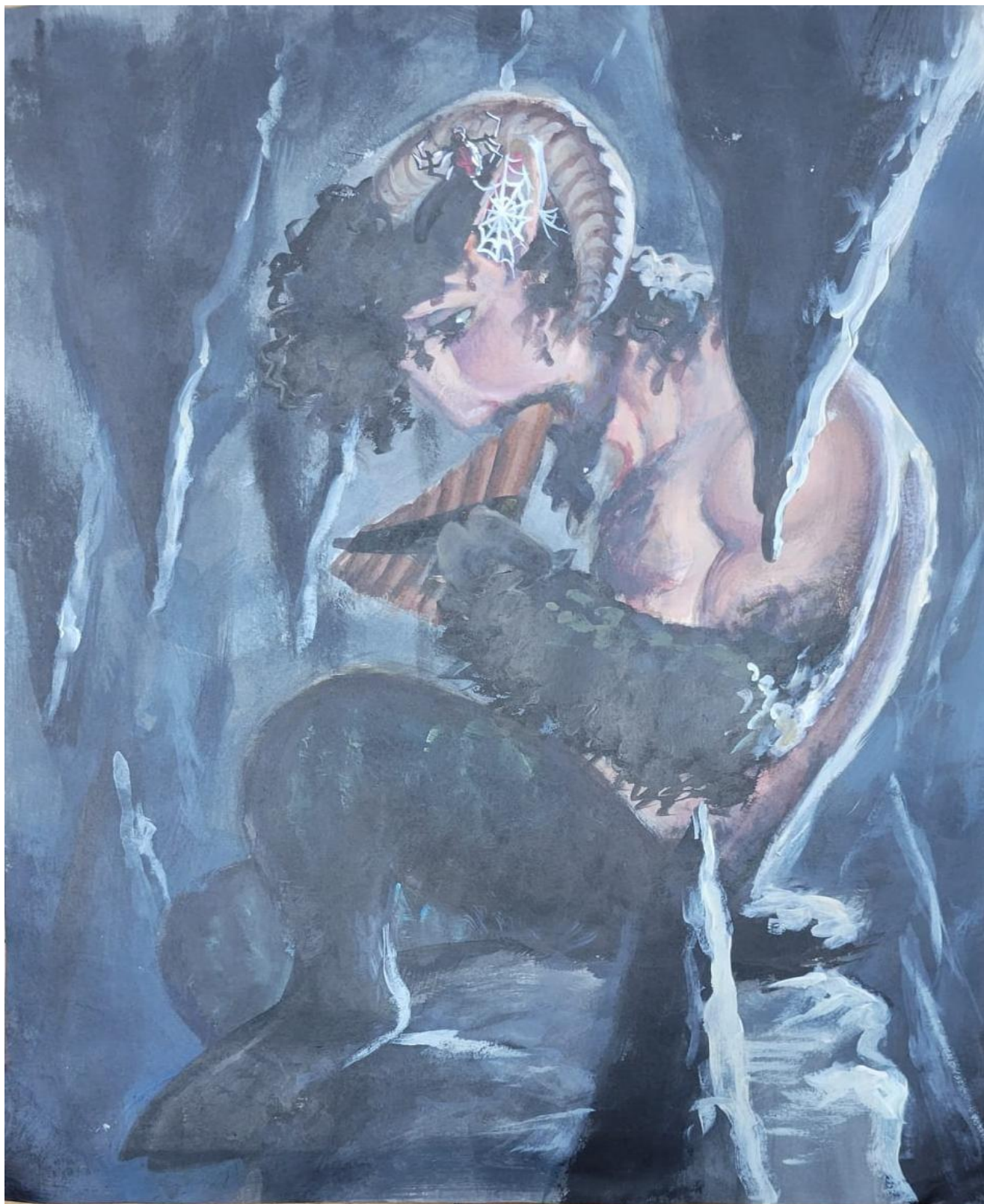
Prof. coordonator: Popa Ramona Claudia

Motto: „Limpede nu vezi decât cu inima, ochii nu pot să pătrundă în miezul lucrurilor/
Moartea lui Pan – Pan cântă”

Elevă: Lupo Sânziana Maria, Palatul Copiilor Alba Iulia, jud. Alba,

Prof. coordonator: Kusztos Noemi Amalia

Motto: „Omul are nevoie de un singur vis pentru a suporta realitatea/ Ce aude unicornul”,
Elevă: Stolojan Alexandra, Palatul Copiilor Alba, jud. Alba,
Prof. coordonator: Kusztoș Noemi Amalia

Motto: „Secretul geniului este transferul copilăriei în maturitate/ Paradis în destrămare”

Elevă: Anghel Mara Alina, Palatul Copiilor Alba,

Profesor coordonator : Kusztoș Noemi Amalia

SECȚIUNEA

CREAȚIE LITERARĂ

elevi și profesori

Motto: „Unii sunt naivi tocmai prin faptul că iau toate lucrurile în serios/ Eu nu ucid știința/Eu, tu și-o chitară”

Elevă: Doncu Ștefania-Valentina-Alexandra, Liceul ” Corneliu Medrea”Zlatna, jud. Alba,

Prof. Coordonator: Rof Elena

”Unii sunt naivi tocmai prin faptul că iau toate lucrurile în serios”

Eu, tu și-o chitară

Pe munte, într-o
seară de vară,
Suntem eu, tu
și-o chitară.
Port tricoul tău
Și natura, de lume
ne separă.
Râd și strălucesc
De tine mă îndrăgostesc,
Mai mult decât credeam
c-aș fi capabilă vreodată.
Licărirea din ochii tăi
Și farmecul buzelor tale,
Mă vrăjesc și mă trimit
Pe-ale florilor Edenului
petale.
Cântă-mi, băiatule din munți!
Vreau să aud cum iubirea
Se transpune în note muzicale
Și corzile povestesc focurile
Ce sufletele noastre
Le aprind.

Eu nu ucid știința

De ce voi,
Crezători în concret,
omorâți sufletul
unui simplu poet?
De ce negați absurdul?
Fără el n-ar exista
Rostul demonstrării
Unui potrivit sens.
Eu nu străpung,
ale voastre minți,
cu penița folosită
scriind.
Eu nu ucid știința,
Dar voi, așa-ziselor
minți luminate,
Omorâți imaginația,
adică debutul oricărui
frumos.

Motto: „Versuri/ Între noi, Cerul și stelele”

Elevă: Puia Sorina Teodora, Liceul Tehnologic Ocna Mureș, jud. Alba

Prof. coordonator: Bugar Luminița Mihaela

Versuri

Suntem și rămânem Noi

Suntem la răsărit,
la apus de Soare.....
Suntem
în orice împrejurare.
Rămânem,
după orice încercare....
Suntem sub cerul plin de stele.
Rămânem,
când norii grei se adună;
ne suntem alături, după orice furtună.
.....
Fiecare ceartă ne aduce împreună!

În noi, Cerul și stelele....

Cerul și stelele –
o perfecțiune rară.
Acea strălucire a stelei fermecate,
sclipind mereu,
vrăjește ochii lumii
și se așează în inima mea....

Motto: „Magia sărbătorilor va dăinui mereu/ De Paști/De Crăciun/Sărbători binecuvântate”,
Elevă:Beleiu Oana Marisa, Școala Gimnazială ” Dr. Ghe. Beleu” Poiana Vadului, jud. Alba,
Prof. coordonator: Briciu Olguța

DE PAȘTI

Acum vreo două mii de ani
Pentru niște amărâți de bani,
Isus a fost vândut și biciuit
Și pe o cruce răstignit.

Răstignit pe o cruce grea,
Dusă de El pe Golgota.
Pentru noi El s-a jertfit
Și pe toți ne-a mântuit.

În curând e sărbătoare
Sărbătorim fiecare
Paștele cel luminat
Când Isus a înviat.

Noi cu toți ne pregătim
Pe Isus să-L preaslăvim,
Vom găti,vom curăța
Pe toate le-om termina.

Mese pline îmbelșugate,
Ouă roșii colorate,
Cozonaci și prăjituri,
Pască cu împletituri.

Paștele îl așteptăm
Duminica ne îndreptăm
La Înviere fiecare
Să cântăm cu mic cu mare.

DE CRĂCIUN,SĂRBĂTORI BINECUVÂNTATE

Uite, mare bucurie am primit
Când ultima lună a anului a sosit,
Cu ea vin multe tradiții
Dar și multe superstiții.

Pe șase decembrie este,
Moș Nicolae din poveste,
Douăzeci și patru spre douăzeci și cinci
Moș Crăciun sosește aici.

Dar în douăzeci și cinci
Noi colindăm căsuțe mici,
Căci s-a născut Hristos cel Sfânt
Și ne-a adus mântuire pe pământ.

Mare minune atunci s-a întâmplat
Cerurile deodată s-au luminat,
Și pe noi El ne-a salvat
Să ne mântuim de păcat.

De atunci noi sărbătorim,
Și pe Domnul Îl slăvim,
În fiecare decembrie,douăzeci și cinci
Sărbătorile binecuvântate sunt aici.

Le sărbătorim cu mare bucurie,
Și cu mare veselie
Colindăm colinde alese,
La oameni din case-n case.

Bucate alese gătim
Toți atunci sărbătorim,
Nașterea Domnului Hristos
Să ne fie tuturor cu folos!

Motto: „Mama este ființa cea mai dragă care ne iubește necondiționat/Mama mea/Sărut-mâna mamă dragă”

Profesor: Briciu Olguța , Școala Gimnazială ” Dr. Ghe. Belei” Poiana Vadului, jud. Alba

Mama mea
Zâna frumoasă și fermecată din povești
Mama mea iubită chiar tu ești,
Mâinile tale delicate de catifea
Mă mângâie mereu dăruindu-mi iubirea.

Îmi cânti mereu și-mi citești povești,
Ești blândă cu mine și mult mă iubești.
Mă îngrijești atunci când sunt bolnavă
Lași totul și lângă mine vii degrabă.

De câte ori simți că mie mi-e greu
Oftezi, suspini și lacrimi curg pe obrazul tău.
Odihnă tu nu o să mai ai niciodată
Dedicată puilor tăi ești viața toată.

Fericire multă zi de zi mă înconjoară,
Atunci când tu ești lângă mine dragă mamă.
Dragostea și iubirea ta mereu va dăinui
Peste casa toată și peste ai tăi dragi copii.

Sărut'mâna mamă dragă
Sărut 'mâna mamă dragă,
Diamant ce strălucești
Precum luna între stele
De ești tristă tot zâmbești.

Sărut 'mâna mamă dragă,
Îți doresc să strălucești
Mândru soare de pe cer
Cât pe lume ai să trăiești.

Sărut 'mâna mamă dragă,
Albă floare de cireș
Roua cea de dimineață
Fericire îți doresc.

Sărut'mâna mamă dragă,
Cea mai mândră de pe lume
Cea mai scumpă dintre toate
Ești măicuța mea oriunde.

Sărut 'mâna mamă dragă,
Amintirea ta cea vie
Luptătoare-n astă viață
Va rămâne pe vecie.

Motto: „Toți trecem prin viață, dar puțini sunt unici”,

Profesor: Stancu Tania Mihaela, Școala Gimnazială Nr. 39, București, Sector 2

TINEREȚE

Am vrut să scriu și despre tinerețe,
Dar nu știu cum...că m-am gândit la bătrânețe,
La cei în vârstă gârbovi și neputincioși,
Dar mult prea omenoși și mult prea generoși.

Ei n-au trăit în lux și-n opulență
Și n-au dorit averi cu vehemență,
S-au mulțumit c-un strop sau mai puțin
Și nu s-au înfruptat din al vieții venin.

Au dormit seara, de la asfințit
Și s-au trezit în zori, la răsărit
Și-au clătit fața cu o apă rece
Și nu s-au plâns că somnul tot nu trece.

Spărgeau o ceapă, dacă o aveau
Și erau chiar sătui și-i mulțumeau
Domnului că le-a dat așa o masă bună
Și toate le mergeau în viață strună.

Nu se plângeau că sunt prea obosiți
De-atâta muncă cocoșați și istoviți
Mereu credeau că sunt cei norocoși
Că au copii frumoși și sănătoși.

Seara când se culcau pe patul mic și tare
Nu mai aveau motiv de supărare
Și tot la mulțumiri le stătea capul
Că ține Domnul zilnic cu săracul.

UNICA

Dac-aș putea să schimb ceva,
Aș răsturna rapid clepsidra
Și zeci de ani ți-aș da-napoi
Să fii ca în copilărie lângă noi.

S-alerg când te vedeam venind spre casă,
Să-mi pui ce ai făcut mai bun pe masă,
Să dormi cu grijă că mă dezvelesc
Și să te bucuri când mă vezi cum cresc.

Dar n-am în mine nici strop de putere
Și ce pot să-ți ofer e numai mângâiere
Și-aceste versuri vreau să-ți dăruiesc,
Să știi, MĂMICO, ce mult te iubesc!

Motto „Visul unei umbre și umbra unui vis”

Elevă: Ștefan Alexandra, Colegiul Național ” Al. I. Cuza”/ Centrul Județean de Excelență”
Vrancea, jud. Focșani,

Profesor coordonator: Chelariu Silvia Ofelia

Cântec de început

Adio, cântec frumos,
cad din cer,
o să mă ridic și o să merg pe jos,
atât să cer
ce mi-a fost venit,
nu a fost cuvenit.

plâng, râd, sânger și tac,
pentru că nimic nu poate fi uitat.

zi-mi ce să fac... eu, cea de altădată,
cum să fac inima să nu mai bată,
pentru câțiva ani, nu mai mult,
ca să încerc un alt început.

și o să mă trezesc într-o zi caldă și ploioasă,
nici prea dimineată, dar nici în târziul de amiază.

să fiu înconjurată de tot ce am vrut,
să te găsesc lângă mine fără de trecut,
să te țin în brațe cum o făceam demult,
probabil cu secole în urmă într-un film mut.

film adaptat ani la rând până la rostirea primului cuvânt,
...și au ajuns a ne pune pe fundal un cântec de început...

SECȚIUNEA

TRADUCERE

LIMBA ENGLEZĂ

LIMBA FRANCEZĂ

LIMBA GERMANĂ

LIMBA MAGHIARĂ

elevi și profesori

Motto: „The source of Darkness/Three faces”

“A fost odata ca-n povești,
A fost ca niciodată,
Din rude mari împărătești,
O prea frumoasa fată.”

Elevă: Moșneag Oana- Catinca, Colegiul Național ”I.M.Clain” Blaj, județul Alba

Prof. coordonator: Seicean Daiana Maria

Traducere Limba Engleză

The Source of Darkness

Beautiful,
Your eyes are so black that in the evening
when I'm lying down with my head in your lap
It seems to me
That your deep eyes are the source
from where mysteriously the night runs over the valleys and over the mountains and over the plains
covering the ground
with a sea of darkness.
So black are your eyes,
My light.

“A fost odata ca-n povești,
A fost ca niciodată,
Din rude mari împărătești,
O prea frumoasa fată.”

Izvorul nopții

Frumoaso,
ți-s ochii-așa de negri încât seara
când stau culcat cu capu-n poala ta
îmi pare
că ochii tăi, adânci, sunt izvorul
din care tainic curge noaptea peste văi
și peste munți și peste seșuri
acoperind pământul
c-o mare de-ntuneric.
Așa-s de negri ochii tăi,
lumina mea.

Volum: Poemele luminii (1919)

Three Faces

The child laughs:

"My wisdom and love is the game!"

The young man sings:

"My game and wisdom is the love!"

The old man remains silent:

"My love and game is the wisdom"

“A fost odata ca-n povești,

A fost ca niciodată,

Din rude mari împărătești,

O prea frumoasa fată.”

Trei fețe

Copilul râde:

"Înțelepciunea și iubirea mea e jocul!"

Tânărul cântă:

"Jocul și-nțelepciunea mea-i iubirea!"

Bătrânul tace:

"Iubirea și jocul meu e-nțelepciunea!"

Volum: Poemele luminii (1919)

Motto: „Poetul. Un donator de sânge la spitalul cuvintelor.” (Lucian Blaga)

Elevă: Biro Mara-Maria, Colegiul Național “Titu Maiorescu” Aiud,

Prof. coordonator: Hamorszki Andreea

Traducere Limba Engleză

Alesul

Voinicelul de șapte ani
se căleşte lângă cei bolovani
la marginea satului.
Ca-n marginea lumii și-a leatului.

O șoaptă trece printre oameni ades,
și-alunecă zvonul pe limbile pomului:
El e cel chemat? El e cel ales?
Frunza verde - Fiul Omului?

Soarta lui scrisă-i pe aripi de vultur,
dar văzduhul încă nu vrea
să i se adune, să i se-nchege sub zbor.
El se deprinde. Cu o rădașcă. Cu un nor.

Lupta de astăzi fu lungă și grea.
Spada i s-a tocit de-o stea.

volumul *Nebănuitele trepte* (1943)

The Chosen One

The seven-year-old strong boy
is bracing himself near the boulders
at the edge of the village.
Like at the end of the world and the year.

A whisper passes among people often,
slips its rumour on the tongues of the tree:
Is he the one called? Is he the chosen one?
Green Leaf – The Son of Man?

His fate is written on the eagle's wings,
but the sky still won't
gather around him, freeze under his flight.
He detaches. With a stag beetle. With a cloud.

Today's fight was long and hard.
His sword was dulled by a star.

volumul *Nebănuitele trepte* (1943)

Primăvara

A cunoaște. A iubi.
Încă-odată, iar și iară,
a cunoaște-nseamnă iarnă,
a iubi e primăvară.

A iubi – aceasta vine
tare de departe-n mine.
A iubi – aceasta vine
tare de departe-n tine.

Spring

To know. To love.
Once again, over and over,
to know is winter,
to love is spring.

To love - this comes
from far away inside me.
To love - this comes
from far away inside you.

A cunoaște. A iubi.
Care-i drumul, ce te-ndeamnă?
A cunoaște – ce-nseamnă?
A iubi – de ce ți-e teamă
printre flori și-n mare iarbă?

Printre flori și-n mare iarbă,
patimă fără păcate
ne răstoarnă-n infinit
cu rumoare și ardoare
de albine rencarnate.

Înc-odată, iar și iară
a iubi e primăvară.

To know. To love.
What is the way, what prompts you?
To know - what does it mean?
To love - what are you afraid of
among the flowers and in the lush grass?

Among the flowers and in the lush grass,
sinless passion
turns us into infinity
with the noise and ardour
of reincarnated bees.

Once again, over and over,
to love is spring.

Vol. Poezii, București, 1962, 161-162 Vol. Poezii, București, 1962, 161-162

Motto: „The source of the night, What the unicorn hears/„Fii schimbarea pe care vrei să o vezi în lume”

Elevă: Man Maria Elena , Liceul Teoretic Teiuș, jud. Alba

Prof. coordonator: Oltean Corina

Traducere Limba Engleză

The source of the night

Beautiful,
your eyes are so black that at night
when I lay my head down on your lap
it feels like
your deep eyes are the source
from which the night secretly flows over valleys
and over mountains and over lowlands
covering the earth
with an ocean of darkness.
That's how dark your eyes are,
My light.

<https://poetii-nostri.ro/lucian-blaga-izvorul-noptii-poezie-id-198/>

Izvorul nopții

Partea superioară a formularului
Partea inferioară a formularului
Frumoaso,
ți-s ochii-așa de negri încât seara
când stau culcat cu capu-n poala ta
îmi pare
că ochii tăi, adânci, sunt izvorul
din care tainic curge noaptea peste văi
și peste munți și peste seșuri
acoperind pământul
c-o mare de-ntuneric.
Așa-s de negri ochii tăi,
lumina mea.

What the unicorn hears

Through the world of stories
The humming of news.

Through the murmur of seas
The cry of countries.

Through the world of aives
The song of eves.

Through the roar of time
The voice of none.

Through the rumour of the aeon
The mourning of the human

Ce aude unicornul

Prin lumea poveștilor
Zumzetul veștilor.

Prin murmurul mărilor
Plânsetul țărilor.

Prin lumea aievelor
Cântecul Evelor.

Prin vuietul timpului
Glasul nimicului.

Prin zvonul ezvonul
Bocetul omului.
<https://poetii-nostri.ro/lucian-blaga-ce-aude-unicornul-poezie-id-257/>

Motto: Eu cu lumina mea sporesc a lumii taină./ Eva/ Din părul tău”

Elevă: Ungureanu Sara, Colegiul Național” Ion Minulescu”Slatina, județul Olt

Prof. coordonator: Ungureanu Sonia- Florina

Traducere Limba Engleză

Eva

Când șarpele întinse Evei mărul, îi vorbi
c-un glas ce răsună
de printre frunze ca un clopoțel de-argint.
Dar s-a-ntâmplat că-i mai șopti apoi
și ceva în ureche
încet, nespus de-ncet,
ceva ce nu se spune în scripturi.

Nici Dumnezeu n-a auzit, ce i-a șoptit anume,
cu toate că a ascultat și el.
Și Eva n-a voit s-o spună nici lui
Adam.

De-atunci femeia-ascunde sub pleoape-o taină
și-și mescă geana parc-ar zice
că ea știe ceva,
ce noi nu știm,
ce nimenea nu știe,
nici Dumnezeu chiar.

Din părul tău

Înțelepciunea unui mag mi-a povestit odată
de-un văl prin care nu putem străbate cu privirea,
păienjeniș ce-ascunde pretutindeni firea,
de nu vedem nimic din ce-i aieva.
Și-acum, când tu-mi îneci obrazii, ochii
în părul tău,
eu amețit de valurile-i negre și bogate
visez
ca vălul ce preface în mister
tot largul lumii e urzit
din părul tău -
și strig,
și strig,
și-ntâia oară simt
întreaga vrajă, ce-a cuprins-o magul în povestea
lui.

Eve

The snake gave Eve the apple, speaking into
a voice that jingled
out of the leaves just like a silver bell.
And after that it happened that he whispered
a secret in her ear
in silence, such a silence,
something which is not written in the Bible.

God did not hear either what the snake said,
although he paid attention to the words.
And Eve refused to tell that to her
Adam.

Since then there`'s been a secret under the
woman`s eyelids
and she moves her eyelashes as if saying
that she knows something
which we don`t know,
which no one else does,
not even God.

Out of your hair

A wizard once told me out of his wisdom
about a veil through which we cannot see,
a kind of cobweb hiding our nature,
so that we can see no reality.
And now, you`re sinking both my cheeks and
eyes
into your hair,
and I, bewitched by your black bouncy curls
I`m dreaming
that this veil puzzling the whole world
must have been woven
out of your hair -
and then I shout
and shout
and it`s now when I first feel
the whole spell put into the wizard`s story.

**Motto: „Viața mea a fost tot ce vrei, câteodată fiara, câteodată floare, câteodată
clopot - ce se certa cu cerul/ Lacrimile/ Noi și pământul ”**

Profesor: Ungureanu Sonia Florina, Colegiul Național ”Ion Minulescu” Slatina, jud. Olt
Traducere Limba Engleză

LACRIMILE

Cînd izgonit din cuibul veșniciei
întîiul om
trecea uimit și-ngîndurat prin codri ori pe
cîmpuri,
îl chinuiau muștrîndu-l
lumina, zarea, norii – și din orice floare
îl săgeta c-o amintire paradisul –
Și omul cel dintîi, pribeagul, nu știa să plîngă.
Odată, istovit de-albastrul prea senin
al primăverii,
cu suflet de copil întîiul om
căzu cu fața-n pulberea pământului:
„Stăpîne, ia-mi vederea,
ori dacă-ți stă-n puțință împăienjenește-mi ochii
c-un giulgiu,
să nu mai văd
nici flori, nici cer, nici zîmbetele Evei și nici nori,
căci, vezi – lumina lor mă doare”.

Și-atuncea Milostivul într-o clipă de-ndurare
îi dete – lacrimile.

THE TEARS

When chased away from everlastingness
first man on Earth
was passing, in wonder lost and deep in thought,
across the woods and fields,
the light, the dawn, the clouds, too,
tortured and scolded him – the heaven sent an
arrow
into his flesh with every flower that he set his
eyes on –
First man on Earth, poor wanderer, could not
weep.
One day, tired with the all too blue sky
of spring,
pure-hearted as he was, first man on Earth,
fell face down in the road dust:
"Oh, Master, take my sight away,
or if it's within your power, cloud my eyes
with a shroud,
so I will see
no flowers, nor the sky, nor Eve's smiles, nor the
clouds,
because, you see – my eyesight is in pain”.

And then His Grace showed mercy once again
and gifted him – the tears.

NOI ȘI PĂMÎNTUL

Atâtea stele cad în noaptea asta.
Demonul nopții ține parcă-n mâni pământul
și suflă peste el scînteii ca peste-o iască
năprasnic să-l aprindă.
În noaptea asta-n care cad
atâtea stele, tînărul tău trup
de vrăjitoare-mi arde-n brațe
ca-n flacările unui rug.
Nebun,
ca niște limbi de foc eu brațele-mi întind,
ca să-ți topesc zăpada umerilor goi,
și ca să-ți sorb, flămînd să-ți mistui
puterea, sîngele, mîndria, primăvara, totul.
În zori cînd ziua va aprinde noaptea,
Cînd scrumul nopții o să piară dus
de-un vînt spre-apus,
în zori de zi aș vrea să fim și noi
cenușă,
noi și – pământul.

THE EARTH AND US

So many stars are falling down tonight.
The demon of the dark seems to be holding the
earth into his hands
and blowing sparks as if 'twas made of tinder,
rushing to light it.
And in this night so full
of falling stars, I feel the burning
of your witch's body in my arms
like in a pyre's flames.
Insane,
like tongues of fire I will reach my arms,
to melt the snow off your bare shoulders,
and sip, then hungrily absorb
your power, blood, pride, spring and everything.
At dawn when the day lights the darkness up,
And the night's ashes are all blown away
by a breeze going west,
at dawn I'd like the two of us to be
just embers,
just the earth and – us.

Blaga, Lucian „OPERE 1 POEZII ANTUME”.
București: Editura Minerva, 1982.

POEMELE LUMINII 1919: LACRIMILE
NOI ȘI PĂMÎNTUL

Motto: „ I took a deep breath and listened to the old brag of my heart. I am, I am, I am.” (Sylvia Plath)

Profesor: Vodă-Bartha Timea, Colegiul Național „Mihai Eminescu” Toplița, jud. Harghita
Traducere Limba Engleză

Hronicul și cântecul vârstelor

<< Timpul ni-l iroseam în joacă aproape neîntreruptă. Cugetul nostru își învăța imperativele de la păsări și flori, astfel că datoria noastră era numai aceea de a crește. Uneori puteam să fim, totuși, și folositori gospodăriilor, cel puțin de la margini. Cădea asupra noastră sarcina de a ne duce după-amiază cu găștele, la pășune, „sub arini” , un loc în partea mai de sus a satului, între iaz și răzoare. Locul era pe-atunci cuprins de arini stingheri și de pajiște. Luaserăm obiceiul de a sta-ntr-o rână la umbra unui arin, din care cădeau arome amărui peste noi, în timp ce puii de găscă, cu un dulce gâgâit conversau întinzându-și gâturile lungi unul spre celălalt, și se împrăștiu în căutarea ierbii și a troscotelului. Din când în când, unul dintre noi trebuia să se ridice să controleze, dacă găștele n-au trecut râul pe pășunea vitelor. De altfel, pentru astă treabă, în primul rând, eram puși pe pază. În mijlocul cercului nostru, după-amiezile deveneau parcă mai lungi, după cum erau jocurile și poveștile. Ne istoriseam, în termeni pe care priceperea nu-i putea consuma, culeși din văzduh și de la feciorii fără rușine, întâmplări mai vechi sau mai noi, din cutare sau cutare uliță, și evenimente suspecte, acoperite de noapte, din cronica erotică a satului. Sau născocim cu închipuire drăcească vro cruzime ce urma s-o ducem la îndeplinire pe socoteala mai ales gușaților, tonților, zănaticilor sau bicisnicilor din localitate. Blestemățiile plănuite nu erau totdeauna inofensive, căci uneori ne dădeau îndemn, fără de astâmpăr până ce le duceam la capăt. În acest cadru de completă nuditate a naturii răsărea în noi flora confuză a tuturor instinctelor și ciuguleam din ciorchinii celor mai varii stricăciuni ale închipuirii cu desăvârșită nevinovăție. După dezmăturile și alergările fără frâu ale imaginației, cea mai mare mulțumire a noastră era să ne întoarcem seara acasă cu găștele sătule. Din asta ne făceam un punct de onoare. Gușile găștelor trebuiau să fie doldora, adică asimetric umflate de o parte a gâtului până sus, aproape de apertura urechii. Descoperirăm și calea de a sili găștele să pască mai mult decât le era pofta: pentru aceasta era de ajuns să nu le lăsăm nici o clipă să se odihnească pe abdomen. Am remarcat că găștele mânite neîntrerupt deveneau în fața firelor de iarbă un fel de automate consumatoare, ce se declanșau de la sine. Când gușile prezentau contururi onorabile, o luam agale, cu pâlcurile prin sat. Ne arătam mândri de isprava noastră, și pe bună dreptate, căci noi eram aceia cari descoperiserăm metoda de a obține guși de-o performanță ce nu lăsa nimic de dorit. Într-o seară, când să-mi culeg găștele de sub arini, ia-le de unde nu-s! Un ceas rău, o clipă de nebăgare de seamă sau

pizma altor puteri intervenise în slujba noastră. Era sigur că găștele, folosindu-se de neatenția noastră, trecuseră gărla. Am luat și eu apa în diagonală, am descins pe celălalt țărm, dar nu le-am mai dat de urma. Căutai pe unde putui până târziu. Îmi ascuții urechile, în dreapta, în stânga. Nimic! În cele din urmă am fost nevoit s-o iau spre casă,

să-mi mărturisesc, cu un simțământ de scrâșnire, păcătoșenia. Era, orice s-ar spune, un dezastru: să-ți lipsească cincisprezece găște! De m-aș fi întors cel puțin cu una-două! Dar nu! La apelul nominal nu mi se răspunse cu nici un găgâit. Mi-am rostit fără înconjur, singur, sentința, numindu-mă „porc de cîne”, iar Mama și cu Tata m-au lăsat să plâng. Pe urmă Tata îmi zise: „Haid’ cu mine!”. Ca un păcătos ce mă simțeam, pornii trecând lângă Tata. O luarăm prin „guruieț” spre biserică, de-acolo am cotit în ulița din fundul grădinilor. Încotro o țineam pe cărări atât de întortocheate? Eram nerăbdător s-o știu, dar Tata nu-și grăbea pasul. Mă ducea oare până în Șirini, un câmp neted către cetatea Bălgradului, ca să mă arunce în sorbul de nămol, fără fund, despre care se spunea că ar fi „gura iadului”? Ne-am oprit la capătul de deasupra al uliței de mijloc ce taie satul de-a curmezișul. Ajunserăm în fața „călășturii”, un colț de răzor închis cu garduri înalte, unde jitarii și paznicii adunau toate vietățile domestice găsite în abatere de la pravila câmpului. Tata a plătit „gloaba” reglementară, câțiva bani de fiecare găscă, iar eu putui să-mi scot pîlcul din călăștură. Acum îmi îndrumam iarăși cârdul prin sat în bătaia lunii. Niciodată nu-mi văzusem găștele cu gușile așa de pline! Pe calea pierdută, pe unde rătăciseră, au dat de trifoi și varză. Eram de două ori fericit. Fericit că Tata nu m-a lepădat în sorb, și fericit că mi-am găsit „sufletele”. „Pentru gloaba ce-ai plătit, zic eu că să leg vorbă cu Tata, încaltea de-ar fi murdărit cum se cuvine pajiștea vitelor! Da’ ce? Numai vitele să aibă iarbă mare, găștele nu?”. Vorbele mi le-am spus și pentru ca să întrebuițez cuvântul „încaltea” ce nu era uzual în sat dar pe care îl auzisem într-una din zile de la un trecător străin. Tata și-a ascuțit urechea zâmbind, când auzi cuvântul și-l rosti în șoaptă și el: încaltea. >>

Chronicle and Song of Ages

We used to play ducks and drakes with our time, in virtually unceasing recreation. Birds and flowers were teaching the fundamental truths of our conscience, therefore our liability was solely to grow up. At times, however, we could also be useful to our households, at margins, at least. Taking the geese to the grazing field in the afternoon, “underneath the alder trees”, a spot in the northern part of our village, betwixt the pond and the balk, was a task that had been set before us. At that time, the spot used to be embraced by solitary alder trees and lawn. We would recline on one side, in the shade of an alder tree, whence bitterish fragrances were falling down on us, whilst the chicks were chattering with

their sweet honk, stretching their long necks one towards the other and scattering in search of grass and chickweed. Now and then, one of us had to stand up and make sure that the geese had not crossed the river, to the grazing field of the cattle. It was precisely for this task that we had been placed on the watch, for that matter. It seemed as if, in our circle, the afternoons were growing longer, in the same manner as the games or the fables were. We would recount, in words beyond our comprehension, picked up from thin air, from shameless lads, both older and more recent happenings, covered by darkness, from so-and-so lane, as well as doubtful occurrences, from the erotic chronicle of our village. Other times, with devilish imagination, we would think up some cruelty that we would carry out particularly at the expense of the goitrous, the snuffler, the thick – headed, the scatter – brained or the weakling in the village. The knavish acts were not always schemed, as they would incite us incessantly, until we would carry them through. In this frame of nature's utter nudity, the blurry flora of every instinct would sprout inside of us, and we would nibble at the cluster of the most various corruption of imagination, with thorough naiveté. Following the debaucheries and the unrestrained flows of imagination, our greatest satisfaction used to be to return home with the geese full to satiety. This we laid down as a matter of honor. The gizzards of the geese needed to be crammed, that is asymmetrically swollen on the one side of the neck, high up, close to the aperture of the ear. We have even discovered the way to constrain the geese to gaze more than they had desired; in order to do that, it was sufficient not to allow them to rest on their bellies, not even for a moment. We have noticed that, if driven on ceaselessly, in front of grass blades, the geese would turn into some self-acting consumers, that could be set afoot by themselves. As soon as the gizzards displayed honorable outlines, we would saunter with our gaggles through the thorp. We used to take pride in our deed, and with good reason, since we were the ones that had discovered the way to obtain gizzards of a notable feat, that left nothing to be desired. One evening, when I was just about to gather my geese from underneath the alder trees, they had vanished in thin air! It was the evil eye, a moment of inattention or the envy of other forces, that had worked against us. It was certain that, taking advantage of our lack of attention, the geese had crossed the brook. I crossed the water myself diagonally, I reached the other bank, but I did not come across them. I had been searching everywhere I could, until it grew late. I pricked up my ears, to the right, to the left. Nothing! Eventually, I needed to head home, to admit that wretchedness to myself, with a feeling of grudge. It was, no matter what, an absolute disaster: fifteen geese to be missing! Had I taken back at least one or two! But, no! The roll call – returns not even a single honk. I pronounced my sentence in plain terms, calling myself a “snick-thief”, and Mother and Father let me cry. After that, Father said to me; “Come with me!” Guilty as I was feeling, I set out, close to Father. We went through the hillock, towards the church, there we turned into the alley at the back of the gardens. Where were we heading, on these meandering lanes? I

was eager to find out, but Father was not mending his pace. Was he, indeed, taking me as far as Șirini, a smooth field towards the fortress of Bălgrad, so as to throw me into the bottomless whirl of mud, that, rumor has it, could be the “thresholds of Hades”. We came to a halt at the upper end of the middle lane that goes through the village crosswise. We reached the “cloister”, a piece of baulk, enclosed by high fences, where field guards and watchmen would gather up every domestic creature found to have turned aside the code of the field. According to the regulation, Father paid the “duty”, a few coins for each goose, so I was able to take my gaggle out of the cloister. There I was, leading once again my gaggle through the village, in moonlight. Never had I seen my geese with their gizzards so full. While gone astray, they had found clover and cabbage leaves. I felt twice blessed. Blessed because Father had not abandoned me in the whirl, and blessed because I had managed to find my “souls”. “For the duty that you paid”, I said, only to engage Father in conversation, “leastwise they should have soiled the cattle field properly! I mean, what? Only the cattle are supposed to have good grass, whereas the geese are not? I said those words so as to use the word “leastwise”, too, a word that was not common in our village, but one that I had heard one of those days from an unknown visitor. Hearing that word, Father pricked up his ears smiling and whispered it, too: “leastwise”.

Lucian Blaga, Hronicul și cântecul vârstelor, Editura Hyperion, Chișinău, 1993, pp. 199-201

Motto: „Stările sufletești care par a nu avea nici un motiv, au motivele cele mai adânci.”
Lucian Blaga-/ Scoica” – „Le coquillage” , „Dați-mi un trup, voi munților” – „Donnez-moi un corps, vous, les montagnes”

Elevă: Vințan Antonia-Ioana, Liceul Corneliu Medrea Zlatna,

Profesor îndrumător: Rof Elena

Traducere Limba Franceză

Le coquillage

Avec un sourire téméraire je regarde en moi-même
et mon âme
je la tiens dans ma main. En frémissant
je mis mon trésor à l'oreille et j'écoute.

Il me semble
que je tiens un coquillage aux mains
dans lequel résonne
prolongé et indéterminé
le murmure d'une mer inconnue.

Oh, j'arriverai, j'arriverai
jadis sur le bord
de cette met-là qu'aujourd'hui
je la sens,
mais je ne la vois pas?

Lucian Blaga, originalul aparține volumului:
“Poemele luminii (1919)”

Donnez-moi un corps, vous, les montagnes

Donnez-moi un corps, vous, les montagnes
Je n'ai que toi, mon corps éphémère,
et pourtant
je ne mets pas sur ton front et dans tes cheveux
des fleurs blanches et rouges
car ton argile glaise faible
est trop serrée pour l'âme immense
que je porte.
Donnez-moi un corps
Vous, les montagnes
vous, les mers,
Donnez-moi un autre corps pour verser ma folie
Pleinement
Large terre, sois mon tronc,
Sois la poitrine de ce terrible cœur,
Transforme-toi dans le sanctuaire des tempêtes,
qui m'écrasent,
Sois l'amphore de mon ego entête!
Par le cosmos
qu'alons mes grands pas s'entendraient
et j'apparaîtrais impécteux et libre,
comme je le suis,
terre sacrée.
Quand j'aimerais,
je tiendrais vers le ciel toutes mes mers
comme des puissants, sauvages, et chauds bras,
vers le ciel
que je le saisisse,
que je lui coupe la taille
que je lui baise les brillantes étoiles.
Quand je haïras,
J'écraserais sous mes pieds de roche
des pauvres soleils
passagers
et peut-être je sourirais.
Mais je n'ai que toi, mon corps éphémère.

Lucian Blaga, originalul aparține volumului:
“Pașii profetului (1921)”

Motto: "Cărțile sunt unelte de trăit, instrumente existențiale"

Elevă: Ciorea Daria Maria, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra

Prof. coordonator: Petrovan Elena Anamaria

Traducere Limba Franceză

Cetini negre

Cetini negre sună-n urmă,
drum mă poartă , chin mă scurmă
Cetini negre sună-n față,
ceasul sângeră prin ceață.
Cetini negre îmi descântă,
geana inimii n-o zvântă.
Cetini negre-n lume zică
zvonul brumelor ce pică.
Cetini negre-n lume spună
ostenita mea furtună.

Cétines noires

Cétines noires sonnent derrière,
un chemin me mène, un fardeau me tourment
Cétines noires sonnent devant
le temps saigne en brouillard.
Cétines noires m'enchament
Le cil du cœur n'arrête guère.
Cétines noires disent-elles dans le monde
le rumeur des brumes qui tombent.
Cétines noires disent-elles dans le monde
ma tempête fatiguée.

Epitaf

Calea aici ce greu se găsește.
Nu-i nimenea să te îndrepte.
Numai târziu, numai o clipă
uitată pe urmă și ea,
îți dezvăluie
nebănuitele trepte.
Apoi ca frunza cobori. Și țărna
ți-o tragi peste ochi
ca o gravă pleoapă.
Mumele sfintele-
luminile mii,
mume sub gлии
îți iau în primire cuvintele.
Încă o dată te-adapă.

Epitaphe

Ici, la voie se trouve durement
Personne ne te dirige jamais,
Tard, seulement, seul pour un instant
oublié lui-même ensuite ,
te révèle
les marches inattendues.

Puis, comme la feuille, tu descends. Et la terre
te la tires sur tes yeux
comme une grave paupière.
Les saintes mères-
milles lumières
les mères sous les branchies
reçoivent tes paroles.
Encore une fois, elles t'arrosent.

Bibliografie: Lucian Blaga- „Poemele luminii”,
Ed. pt. Literatură, Buc., 1968;

Motto: “Minte sănătoasă, în corp sănătos”

Elevă: Cioara Georgiana, Liceul cu program sportiv Alba Iulia

Prof. coordonator: Mihălțan Maria

Traducere Limba Franceză

Noi și pământul

Atâtea stele cad în noaptea asta.
Demonul nopții ține parcă-n mâni pământul
și suflă peste-o iască
năprasnic să-l aprindă.
În noaptea asta-n care cad
atâtea stele, tânărul său trup
de vrăjitoare-mi arde-n brațe
ca-n flăcările unui rug.
Nebun,
ca niște limbi de foc eu brațele-mi întind,
ca să-ți topesc zăpada umerilor goi,
și ca să-ți sorb, flămând să-ți mistui
puterea, sângele, mândria, primăvara, totul.
În zori când ziua va aprinde noaptea,
Când scrumul nopții o să piara dus
de-un vânt spre-apus,
în zori de zi aș vrea să fim și noi
cenușa,
noi și - pământul

Nous et la terre

Tant d'étoiles tombent ce soir
Le démon de la nuit fait semblant de tenir dans ses
mains la terre
et souffle dans une champignon séchée
vivement l'allumer
Cette nuit dans laquelle tombent
tant d'étoiles, son jeune corps
de sorcière brûle dans mes bras
comme dans les flammes d'un enjeu.
Fou,
j'étends mes bras comme des langues de feu
afin de fondre la neige des épaules nues,
et pour t'avalier, affamé d'épuiser
le pouvoir, le sang, l'orgueil, le printemps, tout.
À l'aube quand le jour va allumer la nuit
Quand la cendre de nuit va disparaître
par un vent vers l'ouest,
à l'aube du jour je voudrais devenir, nous deux aussi,
cendre,
nous deux et-la terre.

Motto: „Dumnezeu e necesar de aceea trebuie să existe.”(Dostoievski- „Demonii”)

Profesor: Petrovan Elena Anamaria, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra

Traducere Limba Franceză

Satul natal

După douăzeci de ani trec iarăși pe-aceleași uliți
unde-am fost prietenul mic al țărâni din sat.
Port acum în mine febra eternității,
negru prundiș, eres vinovat.
Nimeni nu mă cunoaște. Vântul, el singur, sau
plopul
de aur. Plop înălțat de-un fir nevăzut asemenea
fusului.
Nedumerit turnul se va uita două ore în urma mea
până m-oi pierde din nou subț dunga apusului.
Totul cât de schimbat ! Casele toate sunt mult mai
mici
decât le-a crescut amintirea.
Lumina bate altfel în zid, apele altfel în țărni.
Porți se deschid să-și arate uimirea.
Dar de ce m-am întors ? Lamura duhului nu s-a
ales,
ceasul meu fericit, ceasul cel mai fericit
încă nu a bătut. Ceasul așteaptă
subț ceruri cari încă nu s-au clădit.

Le village natal

A Ion Pillat

Après vingt ans je traverse les mêmes rues
où j' étais le petit ami de la poussière du village
maintenant, je porte en moi la fièvre de l'éternité
le noir galet, hérésie coupable.
Personne ne me connaît. Le vent, lui seul, ou le
peuplier
d'or. Le haut peuplier enlevé d'un fil invisible
comme le fuseau.
Perplexe, la tour regardera deux heures derrière
moi
afin que je me perdes de nouveau sous la traînée
du coucher du soleil.
Comme tout est changé! Toutes les maisons sont
plus petites
que la mémoire les a augmentées,
Ainsi, la lumière a frappé dans le mur, les eaux,
autrement ; dans le rivage.
Des portes s'ouvrent pour montrer leur merveille.
Mais pourquoi ai-je retourné? La lumière de
l'esprit n'a pas été choisie,
mon heure heureuse, la plus heureuse de mes
heures
n'est pas encore arrivée. L'heure attend
sous les cieux qui ne sont pas nés.

Naștere

Făptură nouă, iată pe frunte
întâia lumină te-a uns !
Pe noi repede soartă ne mână-
tu fără pas ne-ai ajuns.
Făptură de nicăieri coborâtă-n
imperiul mumei,
auriu, tânăr, proaspăt ulcior
rupt din coastele humei!
Griji, biruinți și uimiri încercând
în preajma ta sta-vom ades.
Dura-vei în noi o lumină, mare ca-ncrederea,
cu care tu azi ne-ai ales.
Sus stelele cele mai treze
asprind cărbuni de diochi.
Subt strașina vremii vei crește
încet, ca o lacrimă-n ochi.

Naissance

Nouvelle créature, voilà sur le front
la première lumière t'a oint!
À nous, le destin rapide nous prend
toi, sans pas, tu nous as rejoint.
Créature descendue de nulle part
dans l'empire de maman,
doré, jeune, frais pichet
arraché des côtes de l'humain!
Soucis, victoires et surprises en essayant
autour de toi on restera souvent.
Je bâtirai une lumière en nous, grande comme la
confiance
dont tu nous a choisis aujourd'hui.
Au-dessus de nous, les étoiles plus éveillées
aiguisent des charbons ardents.
Sous l'avant-toit du temps tu accroîtras
tranquillement, comme une larme à l'œil.

Bibliografie: Lucian Blaga- „Poemele luminii”,
Ed. pt. Literatură, Buc., 1968;

Motto: „Către cititori/ Oglinda din adânc”

Eleva: Damian Tania, Colegiul Național Militar ”Mihai Viteazu” Alba Iulia / Centrul Județean de Excelență Alba Iulia

Profesor: Damian Elena

Traducere Limba Germană

Către cititori

Aici e casa mea. Dincolo soarele și
grădină cu stupi.
Voi treceți pe drum, vă uitați printre gratii
de poartă
și așteptați să vorbesc. - De unde să-ncep?
Credeți-mă, credeți-mă,
despre orișice poți să vorbești cât vrei:
despre soartă și despre șarpele binelui,
despre arhanghelii cari ară cu plugul
gradinile omului,
despre cerul spre care creștem,
despre ură și cădere, tristețe și răstigniri
și înainte de toate despre marea trecere.
Dar cuvintele sunt lacrimile celor ce ar fi
voit
așa de mult să plânga și n-au putut.
Amare foarte sunt toate cuvintele,
de-aceia - lăsați-mă
să umblu mut printre voi,
să vă ies în cale cu ochii închiși.

Oglinda din adânc

Când mă privesc într-o fântână
mă văd cu-adevărat în zi
așa cum sunt și-am fost și-oi fi.
Când mă privesc într-o fântână
ghicesc în fața mea bătrână
cum ceruri și pământ se-ngână.
Când mă privesc într-o fântână
știu că-n adâncuri foste mume
îmi țin oglindă, ochi de lume.
Când mă privesc într-o fântână
îmi văd și soarta, uit de nume.

An Leser

Hier bin ich daheim. Jenseits von Sonne und Garten mit
Bienenstöcken.
Ihr geht auf der Straße vorbei, schaut durch die
Gitterstäbe des Tores
und wartet darauf, dass ich spreche. Womit soll ich
anfangen?
Glaubt mir, glaubt mir,
man kann über alles reden, wieviel man will:
über Schicksal und die Schlange des Guten,
über die Erzengel, die mit dem Pflug
die Gärten des Menschen ackern,
über den Himmel, dem wir entgegenwachsen,
über Hass und Untergang, Trauer und Kreuzigungen
und vor allem über das große Sterben.
Aber Worte sind die Tränen derer, die sich gewünscht
hätten
so gerne weinen und es nicht konnten.
So bitter sind all' diese Worte,
deshalb lasst mich
stumm unter euch herumgehen,
mit geschlossenen Augen vor euch erscheinen.

Der Spiegel aus der Tiefe

Wenn ich mein Gesicht in einen Brunnen anschau,
sehe ich mich wirklich am Tag
so wie ich bin, so wie ich war und so wie ich sein werde.
Wenn ich mein Gesicht in einen Brunnen anschau,
merke ich an meinem alten Gesicht
wie Himmel und Erde sich vereinigen.
Wenn ich mein Gesicht in einen Brunnen anschau,
weiß ich, dass in den Tiefen ehemalige Mütter
meinen Spiegel halten, die Augen der Welt.
Wenn ich mein Gesicht in einen Brunnen anschau,
sehe ich auch mein Schicksal, vergesse meinen Namen.

Motto: „Dăinuie un suflet în adieri, fără azi, fără ieri/ Ghimpii/ Somn”

Elevă: Laszrd Beata- Emeșe, Liceul Tehnologic ” Joannes Kajoni” Miercurea –Ciuc, jud. Harghita

Prof. coordonator: Kiss Csilla

Traducere Limba Maghiară

Ghimpii

Eram copil. Mi-aduc aminte, culegeam
odată trandafiri sălbatici.
Aveau atîția ghimpi,
dar n-am voit să-i rup.
credeam că-s — muguri —
și-au să înflorească.
Te-am întîlnit apoi pe tine. O cîți ghimpi,
cîți ghimpi aveai,
dar n-am voit să te despoi —
credeam, c-o să-nflorească.
Azi toate astea-mi trec
pe dinainte și zîmbesc. Zîmbesc
și hoinăresc prin văi
zburdalnic în bătaia vîntului. Eram copil.

Lucian Blaga, Poezii

Editura Cartea Românească, 1982

Somn

Noapte întreagă. Dănuiesc stele în iarbă.
Se retrag în pădure și-n peșteri potecile,
gomicul nu mai vorbește.
Buhe sure s-așează ca urne pe brazi,
în întunericul fără de martori
se liniștesc păsări, sînge, țară
și aventuri în cari veșnic recazi.
Dăinuie un suflet în adieri,
fără azi,
fără ieri.
Cu zvonuri surde prin arbori
se ridică veacuri fierbinți,
în somn sîngele meu ca un val
se trage din mine
înapoi în părinți.

Lucian Blaga, Poezii

Editura Cartea Românească, 198

A tovissek

Gyermek voltam. Emlekszem, gyujtottam
egyszer vadrozsákat.
Annyi tovisiik volt,
de letomi oket nem akartam
hittem, hogy bimbok
es kivirâgzanak.
Aztân találkoztam veled. O, mennyi tovised,
mennyi tovised volt!
De nem akartalak levetkoztetni,
hittem, hogy ki fog virâgzani.
Ma mindez elmegy
elottem, es mosolygok.
Mosolygok, es bolyongok a volgyekben
Elenken a szel fujâsâban.
Gyermek voltam.

Âlom

Egesz ejszaka. Csillagok tÂncolnak a fuben.
Az osvenyek behuzodnak az erdobe es a barlangokba,
az erdesz mâr nem beszél.
Sziirke baglyok iilnek mint umâk az âgakon.
A sotetsegben, tanuk nelkiil
megnyugszanak madarak, ver, orszâg,
es kalandok, melyekhez mindig visszatersz.
Kitart egy lelek a szellokben,
ma nelkiil,
tegnap nelkiil.
Nema morajban a fâk kozott
keletkeznek forro szâzadok.
Almomban a verem, mint egy hullâm
huzodik
vissza a sziilokhoz